

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ

Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.
Γ. Μ. ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Φρ. 20.
Ἐν τῷ ἐσωτερικῷ » 22.
» » ἐξωτερικῷ » 25.
Ἐξάμηνος ἀπαράδεκτος.

Τὰ πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τοῦ
«Σεραπείου» πεμπόμενα χειρό-
γραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

NEON ΣΕΡΑΠΕΙΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Γ. Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ.

ΕΙΔΟΘΗΘΗΣΕΙΣ
ΕΤΗΣΙΑΙ
ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ.

Μέχρι 15 γραμμῶν Φρ. 60.
Διὰ τοῦ συνδρομητᾶς » 20.
Ἄνω τῶν 15 γραμμῶν κατ' ἀ-
ποκοπὴν.

Δ' αἰτήσεις ἀπευθυντέον
Journal Grec «SERAPEUM»
Alexandrie (Egypte).

Τεύχος 37.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ:

1 Ἰανουαρίου.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ:

Ἔχει ἡμέρας 3 — ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14. Ὁ ἥλιος εἰς τὸν ὕδροχόνον. — Νέα σελήνη τῆ 6 Ἰανουαρίου. — Πρῶτον τέταρτ. 14. — Πανσέλ. 21. — Τελευτ. τέταρτον 20.

1 Παρ.	Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ μνήμη Ἁγ. Βασιλείου τοῦ Μεγ. Ἀργία καὶ κατάλ. πάντων.	17 Κυρ.	Τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Ἀργία.
2 Σάβ.	Προεόρτια τῶν Θεοφανείων καὶ μνήμη Σιλδέστρου Ρώμης.	18 Δευ.	Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας. Ἀργία.
3 Κυρ.	Μαλαχίου τοῦ Προφήτου καὶ Γοργίου Μάρ.	19 Τρ.	Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Ἀρσενίου Κερκύρας.
4 Δευ.	Ἡ σὺνάξις τῶν 70 Ἀποστόλων καὶ Θεοκτίστου τοῦ ὁσίου.	20 Τετ.	Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου. Ἀργία.
5 Τρίτ.	Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ τῶν Μαρτύρων, καὶ Συγκλητικῆς τῆς ὁσίας. Παραμονὴ τῶν Θεοφανείων. Νηστεία ἐν ἧ ἡμέρᾳ τύχη.	21 Πέμ.	Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ καὶ Νεοφύτου μάρτυρος.
6 Τετ.	Τὰ ἔργα Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀργία.	22 Παρ.	Τιμοθέου τοῦ Ἀποστόλου καὶ Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.
7 Πέμ.	Ἡ σὺνάξις τοῦ Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἀργία καὶ ἑθὺς κατάλ.	23 Σάβ.	Κλήμεντος Ἀγκύρας καὶ Ἀγαθαγγέλου μάρτ.
8 Παρ.	Δομνίκης τῆς ὁσίας καὶ Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτ.	24 Κυρ.	Τοῦ Ἀσώτου. Ἐνῆς τῆς ὁσίας.
9 Σάβ.	Πολυεύχτου Μάρτυρος.	25 Δευ.	Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ἀργία.
10 Κυρ.	Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καὶ Δομητιανοῦ.	26 Τρίτ.	Ξενοφῶντος τοῦ ὁσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ.
11 Δευ.	Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου.	27 Τετ.	Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἀργία.
12 Τρίτ.	Τατιανῆς Μάρτυρος.	28 Πέμ.	Ἐφραίμ τοῦ Ὁσίου.
13 Τετ.	Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου Μαρτύρων.	29 Παρ.	Ἀνακομιδὴ τοῦ λειψάνου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.
14 Πέμ.	Τῶν ἐν Ραβίῳ καὶ Σινᾷ ἀναρεθέντων ἁγίων Πατέρων. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων.	30 Σάβ.	Ψυχασάββατον. Τῶν τριῶν Ἰεραρχῶν. Ἀργία. (Μνήμη ἐπιτελούμεν πάντων τῶν κεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν).
15 Παρ.	Πέλου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου Καλυβίτου.	31 Κυρ.	Τῆς Ἀποκρίου. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν θαυματουργῶν Ἀναργύρων.
16 Σάβ.	Ἡ προσκύνησις τῆς τιμῆς ἀλύσεως τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου.		

ΑΠΟΔΗΜΗΤΟΥ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Υπό Γ. Μ. Κ.

Α'.

Ἡ Κυριακὴ τῆς 19 Ἰουνίου ἔ. ν. ἀνέτειλε νήμερος καὶ καυστικὴ, ὁπότε ἐν συνοδείᾳ φίλων τε καὶ οἰκείων κατήλθομεν εἰς τὸν λιμένα Ἀλεξανδρείας, ὅπως ἐπιβιβασθῶμεν τοῦ κατ' αὐτὴν ἐνεῖνην τὴν ἡμέραν εἰς Ἑσπερίαν ἀπερχομένου ἀτμοπλοίου «Ἀλγερίας» τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρίας Φρακισιέ.

Ἀνελθόντες ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου ἀνεμένομεν ἐν μέσῳ τῆς συνωθήσεως τοῦ κατὰ τοιαύτας πάντοτε στιγμὰς ἀεικινήτου καὶ πυρετώδους πλήθους διαφόρων χρωμάτων καὶ κλάσεων, ὁπότε περὶ τὴν 9. 20 π. μ. τοῦ πρωράτου Ἀλεξανδρείας διατελοῦντος ἤδη ἐπὶ τῆς γαφύρας τῶν ἀξιωματικῶν, ἡ σύριγξ τῆς μηχανῆς ἐξέφερε τὸν συμβολικὸν ἤχον τῆς ἀγγέλλουσα τὴν ἄμεσον τῶν συνοδούντων συγγενῶν καὶ φίλων ἀποχώρησιν, καθὼς προκειμένου τοῦ ἀπόπλου.

Οἱ ἀσπασμοί, τὰ δάκρυα, αἱ εὐχαὶ καὶ ἐκφράσεις ἐλπίδων ἔλαβον τότε ἐλευθέραν διέξοδον, καὶ μετὰ τὴν κατάβασιν πάντων τῶν συνοδούντων, ἀνεῖλκυθη ἡ ἄγκυρα, τὸ πλοῖον ἤρξατο τρέμον ὑπὸ τὴν ὄθησιν τῆς μηχανῆς, καὶ τέλος στρέψαντες τὴν πῦρραν κατηυθύνθημεν, ὑπὸ τοῦ πρωρέως ὀδηγούμενοι, πρὸς τὴν βραχώδη καὶ ἀληθῶς ἐπικίνδυνον τοῦ Ἀλεξανδρινῶν λιμένος ἔξοδον. Εὐπάθωμεν!

Μετὰ τινων μιλίων πορείαν τὸ ἀτμόπλοιον ἀνέστειλε τὸν δρόμον του, καὶ ὁ πρωράτης καταβάς ἐν τῇ παρακολουθούσῃ λέμβῳ του ἔλαβε τὴν πρὸς τὴν πόλιν ἄγουσαν.

Ἴδου ἡμεῖς ἤδη ἐν πλήρει πελάγει, διατρέχοντες ἐννέα κόμβους καθ' ὥραν, ἐν μέσῳ τῶν γλαυκῶν καὶ γαλαναίων ὑδάτων τῆς Μεσογείου, ὅπου, παρὰ τὴν ἐν Αἰγύπτῳ τέως ἐπικρατούσαν θερμότητα, γλυκεῖα καὶ δρασερὰ ἤρξατο πνέουσα αὖρα, ἀναζωογονού-

σα τὰ πρό τινας μάλιστα ἐκ τοῦ πνίγους ἀσθμαίνοντα στήθη ἡμῶν.

Παρετέθη τὸ πρόγευμα ἐν μέσῳ γενικῆς φαιδρότητος, καὶ πάντες ἐτίμησαν δεόντως τὴν ἀληθῆ τοῦ μαγειροῦ ἱκανότητα, καθότι, ἔνεκα τῆς ἐπικρατούσης γαλήνης, οὐδεὶς ἔσχε τὸ θάρρος νὰ παρακούσῃ εἰς τοῦ δελεαστικαῦ κώδωνος τὴν πρόσκλησιν· καὶ οὕτως ἐξηκολουθούμεν πάντοτε τὴν στρατιωτικὴν ἡμῶν πειθαρχίαν, ὅσάκις ἐπρόκειτο περὶ πραγμάματος εἴτε γεύματος.

Τὴν πρωτὴν τῆς Τρίτης διεκρίναμεν μακρόθεν πρὸς Ν. τὰ βόρεια παράλια τῆς Ἀφρικῆς, διαρκούντος πάντοτε τοῦ κατ' ὄλας λαμπροῦ καιροῦ καὶ πνεύσεως τῆς αὐτῆς ζωογόνου αὖρας. Μετὰ μεσημβρίαν ὅμως, ἀρξαμένου τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἑαρινῆς ἰσημερίας, ἐπῆλθε σάλος ἀριστὰ ἐπισηπτός διαρκέσας μέχρι τῆς ἐπιούσης πρωίας, πρὸς μεγίστην τοῦ τροφοδότου ἀγαλλίασιν, ἔνεκα τῆς ἐκ τῆς τραπέζης ἀποχῆς πασῶν σχεδὸν τῶν κυριῶν καὶ ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀδυνάτου στομάχου ἀρρένων.

Τῇ ἐπαύριον ὅμως Τετάρτῃ ἐπαναληφθέντος καὶ αὖθις τοῦ γαληνίου πελάγους ἀνεφάνησαν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τὰ ὑπὸ τῆς χθесινῆς ἀνωμαλίας κάπως κεκοπιαιότα τοῦ ὠραίου φύλου πρόσωπα, ἅτινα βαθμηδὸν ἀνέλαβον τὰς συνήθεις ἐκφράσεις των, ἔνεκα τῆς τερπνῆς καὶ ὀμαλῆς θαλασσοπορίας, ὡς τὰ κατόπιν ραγδαίου ὄμβρου ἀνεγειρόμενα ἄνηθον ὑπὸ τὰς θαλαπτηρίους ἀκτίνας ζωογόνου ἡλίου. Τὴν δ' ἑσπέραν, πρὸς ἱκανοποίησιν τοῦ τῆς χθές παθήματος, συνελθόντες οἱ ἐπιβάται ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ, ἤρξαντο κρούοντες τὸ ἐν αὐτῇ κλειδοκύμβαλον καὶ ἄδοντες ἄνδρες μετὰ γυναικῶν ἐν χορῷ, ἀπαρτίσαντες οὕτως ἀληθῆ καὶ μάλα εὐάρεστον συναυλίαν, διαρκέσασαν μέχρι τῆς δεκάτης.

Β'.

Περὶ τὴν τρίτην ὥραν τῆς πρωίας τῆς Πέμπτης κατεπλεύσαμεν ἐν τῷ λιμένι τῆς νήσου

Μελίτης, σχηματιζομένης ἐκ ξηροῦ βράχου 120 περίπου μιλίων περιφερείας, ὃν κατέστησε γόνιμον ἢ ἀκάματος τῶν κἀτσίκων φιλοπονία, μετενεγκόντων πᾶν τὸ ἐνυπάρχον καλλιεργήσιμον χῶμα ἐκ τῆς ἀπέναντι ἀφρικανικῆς παραλίας.

Ἄμα τῇ ἀγκυροβολήσῃ καὶ τῇ ἐλευθέρῃ κοινωνίᾳ τοῦ ἀτμοπλοίου, σμῆνος πωλητῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων, ἰδίως δὲ τῶν δικκίως φημιζομένων μελιτικῶν τριχάπτων (δαντελλῶν), ἐπέδραμεν ἐπὶ τοῦ κατὰστρώματος, καὶ ἤρξαντο διὰ μυρίων δελεαστικῶν τρόπων νὰ προσελκύωσι τοὺς ἐπιβάτας πρὸς ἀγοράν, ἀπαιτοῦντες ὅμως παρὰ τῶν εὐδικητῶν τιμὰς πολλῶν πολλαπλασίου τῆς ἀληθοῦς ἀξίας των. Ἀλλοίμονον δὲ εἰς τὸν ἀγνοοῦντα τὸν χαρακτηρὰ τῶν ἐχριστιανισθέντων τούτων ἀφρικανῶν ἀγοραστῆν!

Ἡ νῆσος περιήλθεν ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὴν κατοχὴν τῶν Φοινίκων, Καρχηδονίων, Σικελιωτῶν, Ῥωμαίων, Βυζαντινῶν, Ἀράβων κ.λ.π. μέχρι τοῦ Καρόλου Ε'. ὅστις κατὰ τὸ 1530 παρεχώρησεν αὐτὴν πρὸς τοὺς ἐκ Ῥόδου ὑπὸ Σουλεϊμᾶν τοῦ Β'. ἐκδιωχθέντας στρατιώτας ἅμα καὶ μοναχοὺς ἱππότες, τοὺς ἐπικαλυμένους πρῶτον μὲν Ἀδελφοῦς Νοσοκόμους τῆς Ἱερουσαλήμ, προσλαβόντας δ' ἕκτοτὲ τὴν ἐπωνυμίαν τῶν Ἱπποτῶν τῆς Μελίτης. Ἐγκαταστάντες δ' οὗτοι ἐν τῇ νήσῳ ἐσχημάτισαν Κράτος αὐτοτέλες, πολλὰς παρεσχόν τῷ χριστιανισμῷ ἐν γένει, καὶ τῇ ναυτικῇ ἰδίως τὰς ὑπηρεσίας, διὰ τῆς καταδιώξεως καὶ ἐξολοθρεύσεως τῶν τὴν Μεσόγειον καταλυμινομένων ἀπηνῶν τῆς Ἀφρικῆς πειρατῶν.

Τὸ τῶν Ἱπποτῶν τούτων Κράτος διήρκεσε μέχρι τοῦ 1798, ὁπότε ὁ στρατηγὸς Βοναπάρτης, ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον κατερχόμενος, ἐκυρίευσεν τὴν νῆσον, κατελύσας καὶ τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν. Μετὰ διετίαν ὅμως ἀπὸ τούτου ἢ ἐπορθηκλιμῶσα Ἀγγλία κατέλαβεν αὐτὴν, καὶ ἡ κτῆσις αὐτῆ ἀνεγνωρίσθη καὶ τῇ ἐπικυρώσῃ κατόπιν διὰ τῆς συνθήκης τοῦ 1815.

Περὶ πολλοῦ δὲ ποιούμενῃ τὴν κατοχὴν τοιαύτης σημαντικῆς θέσεως, ἐν τῷ κέντρῳ σχεδὸν τῆς Μεσογείου, διὰ τοὺς ναυτικούς σταθμούς της, προστέθετο, παρὰ τὰ ἐνυπάρχοντα φρούρια, ἅτινα σπουδαίως ἐπεσκεύασε καὶ ἐξώπλισε, καὶ ἕτερα ἐπίσης νέα ὥστε ἡ εἴσοδος ἐν τῷ λιμένι τῆς πρωτεύουσας Βαλέτης παρουσιάζει κύκλον ἐπιβλητικῶν φρουρίων καὶ προμαχόνων, κάτωθεν τῶν ὁποίων ἡ πόλις ἐκτείνεται.

Αὕτη δὲ, κτίσμα οὗσα τοῦ Μεγάλου Μαγίστου τοῦ Τάγματος Λαβαλέττου (Lavalette) ἰδρύσθη αὐτὴν κατὰ τὸ 1565 περίπου, καὶ οὐ τις ταῦν φέρει τὸ ὄνομα, εἶναι ἀρκούντως περιπεποιημένη καὶ καθαρὰ σήμερον, ἀλλ' αἱ ὁδοὶ ἐνικχοῦ καθίστανται ἀπότομοι καὶ κοπιώδεις, ἔνεκα τοῦ βουνώδους τῆς θέσεως.

Ὅχληρὰν τῷ ξένῳ ἐμποιεῖ ἐντύπωσιν ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἀμαξηλατῶν, πεισματωδῶς ἀνά τὴν πόλιν παρακολουθούτων αὐτὸν, καὶ ἡ πληθὺς τῶν πνιτχόθεν ἀναπνιδόντων διαφόρου γένους καὶ ἡλικίας ρυκενδύτων ἐπιπῶν, μηδὲ στιγμὴν ἡσυχίας κατκαλειπόντων τῷ ἐπισκεπτομένῳ, καὶ ἐκτεινόντων ὑπ' αὐτὴν τὴν ρίνα αὐτοῦ τὰς οὐχὶ βεβαίως ἀσπίλους ἢ εὐώδεις χεῖρας των.

Ἐν ταῖς ὁδοῖς εἰσὶν ἐκθεθειμένοι πρὸς πώλησιν σωρεῖαι ἀγίων εἰκόνων, ἀγαλματικῶν καὶ κομβολογίων διὰ τοὺς ὑπὲρ τὸ δέον πιστοὺς τούτους ὀπάρχους τῆς Ῥωμαικῆς Καθόδρας. Καὶ μολεταῦτα, μετὰ τῶν φανατικῶν τούτων μισαλλοδόξων ἀπαντᾶ τις παροικουσταν μικρὰν Ἑλληνικὴν ἀποικίαν, ἥτις ἀγνοοῦμεν τίνας τρόπους μετ' αὐτῶν συμβιβάζεται.

Ἐκ τῶν μάλα ἀξιοπαρατηρητῶν ἐν Βαλέττῃ εἶναι ὁ ὄντως μεγαλοπρεπὴς Νκὸς τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου, κεκτημένος ἀληθῆ θησαυρῶν πολυτίμων ἀνθημάτων τῆς εὐσεβείας διαφόρων χρόνων καὶ γενεῶν, ἰδίως δὲ τῶν ἱδρυτῶν αὐτοῦ Ἱπποτῶν, ὃν οἱ Μεγάλοι Μαγίστροις κείνται τεθαμμένοι ἐν αὐτῷ τῷ Ναῷ, τὸ ἐ-

δαφος τοῦ ὁποίου, ἕνεκα τῶν τάφων τούτων, πεποικιλταί δι' ἐπιγραφῶν καὶ οἰκοσήμεων ἐκ ψηφιδωτοῦ διαφόρων χρωμάτων καὶ σχημάτων, ἀπαρτίζον οὕτως ἐν συνόλῳ περιέργον καὶ ἀξιοσπούδαστον ἱστορικὴν εἰκόνα. Ὁ θόλος καὶ οἱ τοῖχοι κοσμοῦνται δι' ὑψηλῆς τέχνης ἀγιογραφῶν, τῶν δὲ ἱερῶν σκευῶν καὶ κοσμημάτων ἡ ἀξία ἀναβαίνει εἰς ὑπέρογκα ποσὰ ὑπὸ τε τεχνικῆν καὶ ὕλικὴν ἔποψιν.

Μετὰ τὸν ἱστορικὸν τοῦτον Νᾶον ἔρχεται τὸ Μέγαρον τοῦ Διοικητοῦ, ἐν ᾧ ὑπάρχει πλούσιον Μουσεῖον στολῶν ἵπποτικῶν καὶ ποικίλων ὄπλων παρελθουσῶν ἐποχῶν· αἰθουσῶν δὲ τινῶν οἱ τοῖχοι καλύπτονται διὰ τῶν περιζητήτων κεντητῶν ταπήτων τῶν Γοβελίνων.

Ἄνελθόντες κατόπιν ἐπὶ τῶν ὑψίστων φρουρίων ἀπηλάσασμεν τῆς ἐκ τῶν ἐπάλλεων ὠραίας θέας τοῦ λιμένος, ὡς καὶ τῶν πέριξ καὶ κάτωθεν κειμένων φοβερῶν προμαχώνων.

Ἐπιστρέψαντες δ' ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ παρετηρήσαμεν, ἐκτὸς τῆς μνησθείσης ἐπὶ συναλλαγῇ συρροῆς τῶν ἐγχωρίων, διαμενοντων μέχρι τῆς ἐσχάτης τοῦ ἀπόπλου στιγμῆς, καὶ τοὺς ἡμετέρους συνεπιβάτας ἠθροισμένους καθ' ὀμίλους παρὰ τὰ τείχη τοῦ πλοίου καὶ ρίπτοντας χαλκᾶ κερμάτια εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς τοὺς γυμνοὺς ἐν λέμβοις μελιταίου μάγκας, τοὺς προσκαλοῦντας αὐτοὺς ἐπὶ τούτῳ, κατόπιν τοῦ ὁποίου ἐν τάχει βυθιζόμενοι ἀνελάμβανον τὸ ριφθὲν, θριαμβευτικῶς ἐπιδεικνύοντες τὴν ἀμφίβιον δεξιότητά των. Νέον εἶδος ἐπαγγέλματος, ἀλλ' ὡς ὑποθέτω, οὐχὶ καὶ τοσοῦτον προσοδοφόρου!

Γ'

Αὐθμερὸν κατὰ τὴν 11ην π. μ. ἀνελεύσαντες τὴν ἄγκυραν ἀπεπελεύσαμεν ἐκ Μελίτης, καὶ κατὰ τὴν 4ην μ. μ. ἐφάνη ἔμπροσθεν ἡμῶν ἐν τῷ ὀρίζοντι ἀναδυομένη ἡ μεγαλόνησος Σικελία, ἣν παρεπλέομεν μέχρι τῆς 8 π. μ. τῆς ἐπιούσης. Κατὰ τὴν ὥραν

ταύτην ἀφίχθημεν ἐν τῷ κακαστένῳ τῆς Μεσσήνης, ἔχοντες πλησιέστατα ἀριστερόθεν μὲν ταύτην, δεξιόθεν δ' ἐπὶ τῆς Ἰταλικῆς χερσονήσου τὴν πόλιν Ρήγιον (Reggio).

Περὶ τὴν 9ην π. μ. μακρόθεν ἄποψις τῆς ἠραιστειογενοῦς νήσου Στρόμπολι (τῆς Στρογγύλης τῶν ἀρχαίων) μιᾶς τῶν Λιπέρων, μετὰ τοῦ ἐπ' αὐτῆς διαρκῶς ἐρυθρόχρου; ἐξεμοῦντος καπνὸν κρατῆρος, ὑψουμένου δὲ περὶ τὰ 700 μέτρα ἄνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Πρὸς ἀνατολὰς τῆς νήσου ταύτης καὶ ἐν μέσῳ πελάγει ὑπάρχει ἀπότομον σκόπελος.

Καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν μέχρι μεσημβρίας ἐπεκράτει θερμότης πνιγηρὰ, καὶ ὁ πόντος, ἕνεκα τῆς νηνεμίας, διετέλει πάντῃ ἀρυτίδιωτος καὶ ὀμιχλώδης.

Τὴν 9ην μ. μ. ἀπηντήσαμεν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ἄκρας τοῦ κόλπου τῆς Νεαπόλεως τὴν νήσον Καπρέν (τανῦν Κάπρην), ὅπου ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρώμης Τιβέριος διήλθε τὰ ἑνδεκα τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου του, καὶ ἐπὶ τῆς ὁποίας φαίνονται εἰσέτι τὰ εἰρηπια τῶν ὑπ' ἐκείνου ἀνεγερθέντων πολλῶν μεγάρων.

Κατὰ τὴν 11ην καὶ 12 μ. μ. προσωρμίσθημεν ἐν τῷ λιμένι τῆς ἐν τῇ ἰταλικῇ Κεμπανίᾳ ἀρχαίας πόλεως Παρθενόπης, τῆς σημερινῆς Νεαπόλεως, ὁποῦ ἀπελαύσαμεν τῆς ἐξαισίου θέας τοῦ ἐπὶ τῆς μεγάλης σειρᾶς τῶν Ἀπεννίνων φλεγόμενου Βεσουβίου, καὶ τοῦ ἀμφιθεατρικοῦ σχήματος τῆς σχεδὸν κάτωθεν αὐτοῦ κειμένης πόλεως.

Τὴν δ' ἐπιούσαν 25 Ἰουνίου λαμπρὰν ἀλλ' ἐπαισθητῶς θερμὴν ἡμέραν, ἐνῶ:

• Ὁ γαλανὸς αἰγιαλὸς ἐγγελα γάλα ὄλος •

ἀπεβιβάσθημεν πρὸς ἐπίσκεψιν αὐτῆς, ἀναγκασθέντες νὰ ὑποστῶμεν τὰ ἀναλόγως τῆς ἀποστάσεως ὑπερβολικὰ πορθημεῖα, ὡς οὕτω ρυθμισμένα παρὰ τῆς ἐγχωρίου Κυβερνήσεως.

Ἄλγεινὴν τὰ μάλιστα ἔμποιεῖ αἴσθησιν τῷ πρώτῳ ταύτην ἐπισκεπτομένῳ, καθότι,

ὡς πόλις εὐρωπαϊκὴ καὶ πεπραιοκισμένη διὰ τοιαύτης ἐξαιρετικῆς τοποθεσίας, μακρὰν ἀπέχει τῶν κανόνων τῆς κοινῆς καθαριότητος καὶ εὐκοσμίας. Ἐπ' αὐτῶν ἔτι τῶν βαθμίδων τῆς λιθοκτίστου προκυμαίας ἐθεασάμεθα τοὺς ἀφιλοκάλους ἰθαγενεῖς ἐν ἥμιστά πρεπούση θέσει κτηνωδῶς ρυπαίνοντας αὐτάς, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἱκανῶς σωρεῖαι ἀκαθαρσιῶν ἐλύμακρον τὴν λεπτήν τῆς πρωΐας αὔραν.

Παρά τινι πλευρᾷ τῆς προκυμαίας μακρὰ κείται σειρὰ ξυλίνων παραπηγμάτων, ἐν οἷς ὑπάρχουσιν ἐκτεθειμένα πρὸς πώλησιν ποικίλα ὄστρακα, ἐξεργασμένα ἢ ἐν φυσικῇ καταστάσει, διαφόρων σχημάτων καὶ εἰδῶν.

Λαθόντες κατόπιν ὁδηγὸν ἐκ τῶν ἐγχωρίων ἐπορευόμεθα διὰ μέσου τῆς τύρβης τῆς ἀφυπνιζομένης πόλεως, πρὸς τὸν σιδηροδρομικὸν Σταθμὸν, ὅπως κατὰ καθῆκον ἐπισκεφθῶμεν τὰ εἰρηπια τῆς Πομπηίας.

Ἐν ταῖς ὁδοῖς τῆς Νεαπόλεως βλέπει τις τὰ ἀλλόκοτα ἐκεῖνα φορητὰ ἀμάξια, μακρὰ καὶ δίτροχα, ἐζευγμένα διὰ λίαν παραδόξου τρόπου· διότι ἐν τῷ μέσῳ καὶ μεταξὺ τῶν ρυμῶν εὐρηται τὸ ἀληθῶς φέρον τὸν φόρτον ζῶον, παραπλευρῶς δὲ τούτου τὸ ἐν ἡ καὶ δύο ἕτερα, τὰ ὁδηγοῦντα τὴν ἀμάξαν, καὶ ἐζευγμένα ἅπλως διὰ τελαμώνων. Ποικίλει δὲ συνήθως καὶ τὸ εἶδος αὐτῶν, διότι ἀπηντήσαμεν τοιαύτας ἀμάξια συρομένας συνάμα ὑπὸ ἵππου, ἄνου καὶ ἡμίονου. Ἡ συμπεριφορὰ τῶν ὁδηγούντων ταύτας ἰθαγενῶν εἶναι ἐν γένει λίαν σκληρὰ πρὸς τὰ δυστυχεῖ ἐκεῖνα ζῶα.

Πλήθος πωλητῶν κατήρχετο ἐκ τῶν ἐξοχῶν καὶ προκτεῖων εἰς τὴν πόλιν, κομιζόντων τὰ προϊόντα των, μεταξὺ τῶν ὁποίων πολυάριθμον κατέχει τάξιν τὸ γυναικεῖον φύλον, φέρον τὰ ἐμπορεύματά του, καὶ ἐν γένει πάντα τὰ θάρη ἐπὶ κεφαλῆς, ὡς τὰς παρ' ἡμῖν Αἰγυπτίας.

Ἐνῶ δὲ περιεργαζόμεθα πανταχόσε τὰ

τῆς πόλεως ἀξιοπαρατήρητα, ἀμάξα, ὑφ' ἐνὸς συρομένη ἵππου καὶ ἀπὸ ρυτῆρος ἐν μέσῳ πόλει τρέχουσα, ἀνέτρεψε δυστυχῆ χωρικὴν διασταυροῦσαν τυχαίως τὴν ὁδὸν μετὰ τοῦ ἐπὶ κεφαλῆς φορτίου της, καὶ κατεπάτησεν αὐτὴν κυριολεκτικῶς, τοῦ διευθύνοντος ἑμαξηλάτου μὴ φροντίσαντος τὸ παράπαν νὰ σταματήσῃ, ἀλλὰ καταδεχθέντος μόνον νὰ στραφῇ ἄπαξ ἐπὶ τοῦ ἐδωλίου του, ὅπως ἀποθαυμάσῃ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀνδραγαθήματός του. Ἀπορούτων δ' ἡμῶν διὰ τὰ συμβαίνοντα καὶ ἐρωτησάντων τὴν αἰτίαν τῆς παντελοῦς ἀπουσίας ἀστυνομικῶν φυλάκων καὶ τῆς φαινομένης ταύτης ἀτιμωρησίας τοῦ ἐνόχου, μᾶς ἀπήντησαν:

— Βέβηκα, θέλει τιμωρηθῆ ἀκολούθως, Eccellenza!

Ἐν Νεαπόλει πάντες εἰσὶ τιτλοῦχοι, ἔστω καὶ ρακενδύται, ἕνεκα τῆς μεγάλης πωλήσεως τῶν τῆς εὐγενείας πτυχίων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μακαρίτιδος· πρῶην δυναστείας, ἥτις εἶχε καταστήσει τὸ τοιοῦτον εἰς εἶδος ἐμπορίου, ἀρκετὰ προσποριζομένη κέρδη ἐκ τῆς μωρίας τῶν ὀψιπλοῦτων φιλοδόξων.

Θέλει ἴσως τιμωρηθῆ ὁ θηριώδης ἀμαξηλάτης, ἀφοῦ πιστοποιηθῆ ὅτι ἡ δύστηνος χωρικὴ ἐφρονεῦθη ὑπὸ τοῦς τροχοῦς, εἴτε, ὅπερ καὶ τὸ βεβαιότερον, ὅτι διὰ βίου ἀνεπηρώθη, καθότι εἶδομέν τινεσ οἰκτιρόμονα, ἐκ τῶν τῆς μεσαίας τοῦ λαοῦ τάξεως, προσδραμόντας καὶ ἀνεγείραντας αὐτὴν γοερῶς οἰμώζουσιν καὶ πελιδνὴν τὴν ὄψιν, ἀδυνατοῦσαν δὲ παντελῶς νὰ στηριχθῆ ἐπὶ τῶν ποδῶν της.

Λίαν ἐτάρραξεν ἡμᾶς τὸ πρωῖνὸν τοῦτο θέαμα, ὅπερ πόρρω ἀπέχετο τοῦ προξενῆσαι εὐαρέσκειαν, καὶ ἐσπεύσαμεν πρὸς τὸν Σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, εὐελπιστοῦντες ὅτι ἡ ποικιλία τοῦ χώρου, δι' οὗ ἐμέλλομεν διελθεῖν, ἤθελε κάπως μετριάσει, ἂν μὴ ὀλοσχερῶς ἐξαλείψει, τὴν ἐκ τούτου ἐπενεχθεῖσαν σπαρακτικὴν ἐντύπωσιν.

Δ.

Αφίχθοντες ἐν τῷ τοῦ Σταθμοῦ καταστήματι εὐρέθημεν ἀμέσως ἐνώπιον δύο γιγαντοσώμων στρατιωτῶν, φερόντων τὴν σοβαρὰν στολὴν τῶν ἰταλῶν χωροφυλάκων μετὰ τοῦ τρικώχου πύλου τοῦ συρμοῦ Ναπολέοντος τοῦ Μεγάλου. Οὗτοι δ' ἦσαν ἐπιφορτισμένοι τὴν ἐπιτήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ τάξεως μεταξὺ τῶν ἐν αὐτῷ συνουθουμένων ποικίλων στοιχείων.

Προχωρήσαντες διηυθύνθημεν πρὸς τὴν τῶν εἰσιτηρίων θυρίδα, ὅπου ὁ γεννάδας διανομεὺς προσεπάθησε τὸ ἐπ' αὐτῷ νὰ ἐπιστρέψῃ ἡμῖν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ δοθέντος χρυσίου εἰς χαρτονομίσματα, ὑφιστάμενα, ὡς γνωστὸν, σημαντικὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑποτίμησιν. Συνεννοηθέντες τέλος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἦττον, πρὸς βλάβην πάντοτε, ἐννοεῖται, τῶν οἰκονομικῶν μας, ἐλάβομεν τὰ εἰσιτήρια, καὶ κατὰ τὴν ὠρισμένην ὥραν ἀνοιχθείσης τῆς πρὸς τὸ ἀνδρῶν θύρας καταλάβομεν τὰς ἐν τοῖς ὀχήμασι τῆς ἀμαξοστοιχίας οἰκείας ἡμῶν θέσεις.

Ὁ ἥλιος ἀνέβηκεν ἤδη λαμπρὸς καὶ φωτοβόλος ἐπὶ τοῦ ὠραίου τούτου μεσημβρινοῦ ὀρίζοντος, καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ θερμοκρασία ὑψοῦτο ἐπίσης ἐπισημητῶς. Ἡ ἀτμόμαξα τέλος ἐξενεγκοῦσα τὸν παρατεταμένον τῆς ἀναχωρήσεως συριγμὸν ἐτέθημεν εἰς κίνησιν, πρὸς τὴν ἀποτερωθεῖσαν ρωμαϊκὴν πόλιν κατευθυνόμενοι.

Καὶ πρῶτος μὲν σταθμὸς ἀπαντᾶται ὁ τῶν Πορτίκων (Portici), πολίχμιον ὑφ' ὃ κεῖται ἡ ἐτέρα καταστραφεῖσα πόλις Ἡράκλειον, ἀπέχει δὲ 20 λεπτὰ ἀπὸ τῆς Νεαπόλεως· κατόπιν μετὰ 40 ἐπι λεπτὰ ἔρχεται ὁ τοῦ Πύργου τοῦ Ἑλληνοῦ (Forre del Greco) καὶ μετὰ τοῦτον ὁ τοῦ Πύργου τοῦ Εὐαγγελισμοῦ (Forre dell' Annunziata) εἰς 30 λ. ἀπὸ τοῦ τελευταίου ἀπόστασιν.

Ἐντεῦθεν διεκρίναμεν τὴν παρὰ τοὺς πρόποδας τοῦ φοβεροῦ Βεστυβίου τερπνὴν κω-

μόπολιν Bescoriano, ὡς καὶ καθ' ὅλην τὴν διάβασιν ἡμῶν εἶχομεν τὸ ποικίλον ἄμα καὶ γραφικὸν θέμα τῆς δεξιόθεν μὲν γαληνίου καὶ ὑπὸ πλοικαρίων ἡρέμα διασχιζομένης θαλάσσης, ἀριστερόθεν δὲ ἀγρῶν, ἀμπελώνων καὶ κήπων, ἄνω τῶν ὁποίων, ὡς ἐν τῷ ἐάθει σκηνογραφίαις, ὑπέκεινται ὁ καπνίζων κρητῆρ, ὅστις διὰ τοῦ γυμνοῦ ὄγκου του καὶ τοῦ ὑπορκίου χρώματός του, ἀληθῆ ἔμποιεῖ ἀντίθεσιν πρὸς τὰ κάτωθεν καταπράσινα πεδία καὶ τὸν ἀπέναντι μειδιῶντα κόλπον τῆς Νεαπόλεως.

Εἰς ἄπαντα ἐν γένει τὰ κατὰ τὴν διάβασιν, ἀπαντῶμενα χωρὶς ἐβλέπομεν ἐπὶ τῶν δωματίων τῶν οἰκιῶν καὶ ἐργοστασίων ἐκτενεῖς στοίχους καλῶν, ἐφ' ὧν ἐξετίθεντο πρὸς στέγνωσιν τὰ περιώνυμα τῆς χώρας μακκρόνια.

Τὴν 8 3) τῆς πρωῆς ἀφίχθημεν ἐν τῷ σταθμῷ τῆς Πομπηίας, ὅπου ἀποβάντες ἐλάβομεν τὴν πρὸς τὴν ἱστορικὴν πόλιν ἄγουσαν, ἣς ὄμως ἐντεῦθεν οὐδὲν σημεῖον ἀπολύτως φαίνεται. Ἀντὶ τῆς ζητουμένης Πομπηίας εἰδομεν ἐνώπιον ἡμῶν ἀρχοῦντως καλὰ ἀμμόστρωτον καὶ ἀνάντη ὁδὸν, ἀπολήγουσαν εἰς νεωτέρως τέχνης οἰκοδόμημα, ὅπερ διὰ μεγάλων μελαινῶν χερκκτῆρων ἔφερεν ἐπὶ τῶν ἄνω τῆς προσόψεως γαλλιστὶ τὴν ἐπιγραφὴν: «Ξενοδοχεῖον τοῦ Διομήδους.»

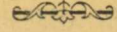
(ἀκολουθεῖ)

F. du BOISGOBEY.

ΤΟ ΑΡΜΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ.

(Ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.)

Ἐπὶ Γ. Μ. Κ.

ΚΕΦ. Α΄.

Εἴμεθα ἐν τῇ ἐξεγέρσει τοῦ ἔθους. Τὰ δένδρα φέρουσι νεφρῆ φύλλα καὶ αἱ γυναῖκες ἀνοικτῶν χρωμάτων ἰσθῆτας. Οἱ Παρίσιοι ἐσφτάζουσι τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἡλίου, τοῦ

ὠριμίζοντος· τὰ χαμαικέρατα καὶ ἀναθάλποντος τὰς καρδίας. Ὁ χειμὼν, ὁ φρικώδης χειμὼν τοῦ ἔτους τούτου ὄχρετο ὅπου καὶ αἱ παλαιὰ σελήναι. Αἱ καστάνειαι τοῦ Κερταμικοῦ ἐστολίσθησαν διὰ τῶν λευκῶν στεράνων τῶν, αἱ δὲ φάσται τρίζουσιν ἡδονικῶς ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν κλάδων. Ἐν πάσαις γενικῶς ταῖς φωλεαῖς ἐπικρατεῖ χυρμούνη.

Πρῶτος ὄντως καταλληλός πρὸς γάμον.

Καὶ πράγματι συζύγγονται εὐθύμως. Γάμοι τελοῦνται ἐν Βελλεβίλλῃ, ὡς καὶ ἐν τῷ προκαστίῳ Ἄγ. Ὀνωρίου. Αἱ ἑκατὸν παροψίδων αἶθουσαι μάλιστα ἐξερκοῦσι πρὸς τὰς γαμηλίου εὐωχίας τῶν περιχώρων, καὶ ἐν ταῖς πλουσίαις συνοικίαις οἱ συμβολαιογράφοι, ὡς καὶ αἱ ῥάπτριαι εἰσὶ πολυάσχολοι. Ἐκεῖ μὲν γέονται καὶ χορεύουσι, ἐνῷ ἐδῶ προγευματίζουσι καὶ ὑπογράφουσι συμβόλαια.

Πανταχοῦ δ' ἐκπληκτικὴ γίνεται κατανάλωσις ἀνθέων πορτοκαλλέας.

Χθὲς ἐτελεσθη τοι ὕτος ἐν τῇ Ἄγ. Τριάδι, ἐκκλησίᾳ χαριέσση, ἐκτισμένη πορὰ σκιερὸν λειμῶνα. Οἱ παῖδες ἔρχονται νὰ παίξωσιν ἐπὶ τῆς λεπτῆς ἄμμου τῆς πλατείας, ἣτις προηγεῖται αὐτῆς, καὶ τὰ μικρὰ στρουθία νὰ πῶσιν ἐκ τῶν βρῦσῶν τῆς.

Οἱ ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμενοι γάμοι δέον νὰ ᾧσι πάντες εὐτυχίας.

Ἐκ τῶν τοιούτων ἐτελεῖτό τις, καὶ μάλιστα ἐκ τῶν λαμπροτέρων. Ὀρθιοι, μὲ τὴν λόγγην ἀνὰ χεῖρας ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τοῦ μεγάλου πυλῶνος, ἀπήστραπτον χρυσοστόλιστοι οἱ δύο τοῦ ναοῦ εὐταξίαι. Οἱ δὲ κώδιωνες πάντες ἐσημαίνοντο, καὶ οἱ ἀργυρόχοι κτύποι τῶν ἐφαίνοντο ὡς μέλποντες τὰς χαρμονὰς τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀρχομένης εὐτυχίας.

Αἱ ἄμαξαι κατέφθانون ἐν σειρᾷ καὶ μὲ τὸν εὐρυθμον τριποδισμόν τῶν ἵππων τῆς ὑψηλῆς τάξεως.

Πληθος περίστατο ὅπως θεάσθαι αὐτὰς διερχομένας, πλήθος ποικίλον, ἐν ᾧ πᾶσαι

αἱ τοῦ περιεινοῦ κόσμου κλάσεις ἐξεπροσώπωντο ἑργατίαις, ἐν διαστάσει πρὸς τὰ ἐργοστάσια τῶν, στεναζούται ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν κομψῶν ἐσθήτων· πολίται ἐν ἀναζητήσει ἀνεξόδου θεάματος· ἀνθρωποι ἐξ ἐκείνων, οἵτινες παρακολουθοῦσι πρὸς ἰδίαν τέρψιν τὰς πρώτης τάξεως συνοδείας, καὶ περὶ πολλοῦ ποιοῦνται νὰ μάθωσιν ἂν ἡ ἀναμενομένη μνηστῆ ἡ ὠραία· καὶ τέλος οἱ προσκεκλημένοι, ἀποτελειοῦντες σιγάρον καὶ διάλογον συνάμα ἐν ὑπαίθρῳ.

Μεταξὺ τούτων, ἐστηριγμένοι ἐπὶ τῶν δρυφάκτων τῆς ἐπὶ τὸν ναὸν ὀδηγούσης κλίμακος, ἴσταντο δύο νεανία καλοῦ ἐξωτερικοῦ, φέροντες στολὴν κατάλληλον τῇ περιστάσει, ἦτοι στακτοχέρους περισκελίδας καὶ λαιμοδέτην ἀνοικτοῦ χρώματος, ὅπως μετριάξῃται ἡ σοβαρότης τοῦ μέλανος ἐπεινδύτου.

Ὅποταν μειμνωσὶ περὶ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ἐθίμων τοῦ μεγάλου λεγομένου κόσμου, δὲν ἐνδύονται ὅπως παρασιώσιν εἰς γάμον, ὡς καὶ ὅτε θὰ συνοδεύσωσι κηδεῖαν. οἱ κύριοι δ' αὐτοὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀκριβολόγων τρηπῶν τῆς ἐθιμοτυπίας, ἠθέλωσιν θεωρήσει ἑαυτοὺς ἀτιμαζόμενους, ἂν συνείβαινε νὰ διαπράξωσι σολοικισμόν τινα περὶ τοὺς κανόνας τῆς ἐνδυμασίας.

Δὲν ὑστέρουν μολαταῦτα κατὰ τὴν χάριν, καθότι εἶχον εὐκίνητον τὴν χειρονομίαν καὶ εὐκόλον τὴν φράσιν· τὰ περὶ τῶν ἀμαξῶν δὲ σχόλια καὶ αἱ σκαπτικαὶ ἐπὶ τῶν γυναικῶν παρατηρήσεις τῶν ἐποικίλων ἐκ διαλειμμάτων τὴν συνδιάλεξιν τῶν ταύτην.

— Ἰδέ! εἶπεν ὁ νεώτερος τῶν δύο, χερίεις ξανθότριξ, ὅστις παρετήρει τοὺς διαβάτας διὰ μονοῦ ὕλου ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, οἱ Νευζερμαῖν φθάνουσιν ἐν ἀγοραῖα ἀμάξῃ... τριάκοντα φράγκα τὴν ἡμέραν, ἐκτὸς τοῦ φιλοδωρήματος πρὸς τὸν ἀμαξιλάτην.

— Ἀγαπητέ μου, ἀπῆντησεν ὁ ἕτερος, ὑψηλὸς καὶ μελάγχρους, μόνον οἱ πλούσιοι εἶναι ἱκανοὶ νὰ κάμνωσι τοιαῦτα πράγματα.

Οί Νευζερμαίν ἔχουσιν ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων ἐτήσιον εἰσόδημα, καὶ κάμουν οἰκονομίας διὰ νὰ ὑπανδρεύσωσι τὴν θυγατέρα των.

— Ἐχουν δίκαιον, διότι δὲν δύνανται νὰ τὴν ὑπανδρεύσουν χωρὶς προίκα. Εἶναι δυσειδής ὡς φόβητρον . . . καὶ πρὸς ἐπίμετρον δύστροπος . . . τὰ μὴτρὰ τῆς ὁμοιάζουν πάντοτε ὡς νὰ ἔρχην ἀγουρίδα.

— Μὴ κακολογῆς, φίλε μου Βουσερώλ! θὰ ἦσο πολὺ εὐτυχῆς ἂν τὴν ἐνυμφεύσο. Πεντακόσαι χιλιάδες φράγκων κατ' ἀρχάς, καὶ σπουδαίαι ἐλπίδες διὰ τὸ μέλλον, δὲν εἶναι πράγματα ν' ἀπορρίπτονται τόσον εὐκολα.

— Ὅταν φθάσῃ τις ὡς σὲ εἰς τὰ ἔσχατα, Ἄλλ' ἐγὼ δὲν ἤλθα ἀκόμη εἰς τοιαύτην θέσιν.

— Θὰ καταστήσῃς ὅμως καὶ σοὶ τὸ προλέγω ἐγὼ ὁ Γούης Βωτροῦ, εὐγενῆς ἀνδραγαυός. Ἡ ἄστωτος ζῶν δὲν δύναται ἄλλως ν' ἀπολήξῃ.

— Ἀπατάσαι, φῶς μου. Αἱ ἄστωταί σοι χρίζουσιν ἀκριβῶς, ἀλλὰ δὲν καταστρέφεται τις δι' αὐτῶν ὅπταν δὲν χροτοπιικτῆ, δὲν μεθύσκειται, καὶ ἠξέρι νὰ ἐκτιμᾷ τὰς κόρας τοῦ συρμού ὅσον ἀξίζουσιν.

— Ἐνῶ ἐγὼ ὀχοῦμαι, ὡς ἔλεγον ἄλλοτε, ἐπὶ τοῦ ἄρματος τοῦ διαβόλου. . . ὁ οἶνος, τὸ παίγιον, αἱ ὠραῖαι. . . ὅπως ἄδεται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Μελοδράματος, εἰς τὸν Ροβέρτον. Ἐ! καλὰ, ἡ πατρικὴ μου κληρονομία θ' ἀπερᾶσῃ ἀπ' ἐκεῖ, ἀλλὰ μοῦ μένει εἰς θεῖος.

— Μάλιστα, ὁ θεῖος Σουκαρριέρ. Ἄλλ' ἐκεῖνος εἶναι ἀκόμη στερεός ὡς ρωμαϊκὴ γέφυρα. Οἱ κληρονομήσιμοι θεῖοι γηράσκουσι μὲν, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἀποθνήσκουσι.

— Τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι ὁ ἰδικός μου ἔχει ἐξαίρετα τὴν ὑγείαν. Ἐγγίζει τὰ ἐξήκοντα καὶ μολαταῦτα ἵππευσι ἐπτά ὥρας καθ' ἑκάστην. Εἰς τὴν οἰκογενεῖάν μας εἴμεθα ὅλοι ἀπὸ σίδηρον.

— Ἄ! ἠξέριω καλῶς ὅτι δὲν εἶσαι ἀπὸ

ξύλον. Δὲν δύνασαι νὰ ἴδῃς ὠραίαν γυναῖκα χωρὶς ἀμέτους καὶ νὰ τὴν ἐρωτεύῃς. Πέρουσιν ἦτο τρελλὸς διὰ τὴν Μυγδαληνὴν Μωγάρ.

— Ἰκτερεύθην, καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶναι ὅτι ἔρχομαι νὰ τὴν ἴδω ὑπανδρευομένην.

— Παράξενον! δὲν θέλεις νὰ φηγῆς μνησικακῶν κατὰ τοῦ πατρός τῆς, ὅστις σὲ ἀπέβαλεν. Ἀλλὰ στοιχηματίζω ὅτι θὰ μορφήσῃς, ὁπότε μετ' ὀλίγον θὰ ὑποχρεωθῆς νὰ τῇ προσφέρῃς τὰς προσρήσεις σου ἐν τῷ ἱεροφυλακείῳ, καὶ προπάντων νὰ συγχρῆς τὸν σίζυγον τῆς. Τῇ ἀληθείᾳ, πῶθεν ἐξεφύτρωνεν ὁ ἀπρόοπτος οὗτος γαμβρός, αὐτὸς ὁ Ἐστελάν, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς γνωρίζεις;

— Δὲν ἠξέριω τίποτε, μὰ τὴν πίστιν μου! Ἐπεσε μέσθ εἰς τοὺς Παρισίους ὡς σφαῖρα τηλεβόλου πρὸ πέντε ἢ ἑξ μνηῶν. Λέγεται ὅτι ἐπλούτησεν ἐν Μεξικῷ ἢ ἀλλαχοῦ, καὶ ὅτι κατὰγεται ἀπὸ καλὴν οἰκογενεῖαν. Φίλους δὲν ἔχει ἐνὶ τῆς σφαίρας μας, καὶ δὲν ἀνήκει εἰς οὐδεμίαν λέσχην. Ἐτύχναξεν ὅμως εἰς σπουδαίας συναναστροφάς. Οἱ Νευζερμαίν τὸν ὑποδέχονται, καὶ νομίζω μάλιστα ὅτι εἰς τὸν οἶκον αὐτῶν εἶχε παρουσιασθῆ πρὸς τὸν κύριον Μωγάρ.

— Καλὰ! Ἐσημάτισα τὴν ιδέαν μου Ἄν εἶχε σπουδαίαν περιουσίαν, οἱ Νευζερμαίν ἤθελον τὸν ἐπωφελήθῃ ὑπὲρ τῆς θυγατρός των.

— Δὲν ἔσχον τὸν καιρόν. Ἐρωτεύθη ἀμέσως πρὸς τὴν ὠραίαν Μυγδαληνὴν, καὶ φαίνεται ὅτι καὶ οὗτος τῇ ἤρσε.

— Τότε λοιπὸν εἶναι συνοικέσιον κλίσεως.

— Καὶ συμφέροντος συνάμα. Ὁ Μωγάρ δὲν εἶναι ἄνθρωπος νὰ παραδεχθῇ ὡς γαμβρὸν τὸν τυχόντα.

— Οὐμ! τὸ γερόντιον αὐτὸ δὲν μοῦ φαίνεται νὰ ἦναι πολὺ φρόνιμον. Ἄδεται ὅτι διήλθε παραχῶδη νεότητα, καὶ τρικυμιώδη τὴν ἀκμαίαν ἡλικίαν. Ἐποπτέω δ' ὅτι διευθύνει ἀρκετὰ κακῶς τὰς ὑποθέσεις του. Διατείνοντα ὅτι εἶναι κάτοχος περιουσίας, καὶ οὐδεὶς ἐν τούτοις γνωρίζει κανὲν ἀκίνητον κτῆμά του ὑπὸ τὸν ἥλιον.

— Ἐρώτησε τὴν γνώμην τοῦ κ. Προυνεβώ, τοῦ συμβολαιογράφου του. Ὁ κόμης κέκτηται κεφάλαια εἰς μετρητὰ μόνον, ἀλλὰ πολλὰ ὁ δὲ Προυνεβώ κάτι ἠξέριε περὶ τούτου, ἀφοῦ καὶ πρ' αὐτῷ εἶναι παρακκαταθεμένα. Ἴδου αὐτὸς ἀκριβῶς ἀποδοιβαζόμενος τῆς σεβασμίας ἀμάξης του, ὁ τύπος οὗτος τῶν δημοσίων λειτουργῶν. Καὶ ἔρχεται ἔχων πρ' αὐτῷ τὴν σύζυγον καὶ τὰς τρεῖς θυγατέρας του. Ἄπαν τῆς ἀμάξης ταύτης τὸ πλήρωμα ἀντιδίδει εὐοσμίαν τιμιότητος. Ὁ Προυνεβώ εἶναι ἐκ τῶν συμβολαιογράφων τῆς παλαιᾶς ζύμης, καὶ ἂν εἶχον διαθέσιμα χρήματα, ἤθελον εὐχαιρίστω τῷ τὰ ἐμπιστεύθῃ.

— Ὅχι ὅμως καὶ ἐγώ. Δὲν ἐμπιστεύομαι τὸ ἀναμάτητον τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ὑπῆρξαν πάντοτε ἐνάρετοι, διότι συμβαίνει συχνότατα ν' ἀκουσθῇ προῖαν τινὰ ἢ ἐκπυροσκόρησις των. Τὸν συνάντη ἔνιοτε εἰς τὰ Ἡλίσια ἐντὸς τοῦ οἰκογενειακοῦ του κάρου, αὐτὸν τὸν Προυνεβώ σου, καὶ τὸν παρετήρησα ὅτι ἔχει ὅλως παράδοξον τρόπον ν' ἀτενίζῃ πρὸς τὰς ἐκ τοῦ Δάσους ἐπιπνερομένους γυναῖκας. Ἄ! Ἴδου ὁ Φρεδόκ. Εἶναι λοιπὸν σχετικὸς τῷ κ. Μωγάρ;

— Δὲν τὸ πιστεύω. Πιθανὸν νὰ γνωρίζῃ τὸν γαμβρόν. Πρέπει ἀπόψε εἰς τὴν λέσχην νὰ τὸν ἐρωτήσω τίς εἶναι πραγματικῶς αὐτὸς ὁ κ. Ἐστελάν. Γνωρίζεις τὰ πάντα ὁ Φρεδόκ.

— Καὶ οὐδεὶς γνωρίζει τί περὶ αὐτοῦ θὰ εὐρεθῆ; εἰς μεγάλην δυσκολίαν νὰ μοῦ εἴπῃς τί ἦτο ἄλλοτε καὶ πῶς σήμερον ζῆ.

— Ἦτο . . . ὅ, τι εἶναι τώρα . . . φιλόφρων, εὐθυμώτατος, λίαν ἀξιολύπητος καὶ ὑποχρεωτικώτατος . . . φρονῶ δ' ὅτι ζῆ ὅπως καὶ πᾶς ἄλλος. Εἶναι γερωντοπαλλήκαρον, τὸ ὁποῖον δὲν κατήνησεν εἰσέτι ἐγωιστής. Καὶ τὸ τοιοῦτον εἶναι σπάνιον. Ἦδη κάμει μοῦ τὴν χάριν νὰ σιωπήσῃς, διότι μ' ἐμποδίζεις νὰ θλέπω ἱδὸν ὁ μελλόνυμφος.

— Ἐντὸς ἀμάξης ἄριστα διασκευασμένης;

μὰ τὴν ἀλήθειαν! Ἡ ἀμαξία, οἱ ἵπποι, ὁ ἡνίοχος, οἱ θεράποντες, τὰ πάντα εἶναι ἀνεπίληπτα.

— Καὶ ἡ Μυγδαληνὴ εἶναι ἐξαισία, ὑπεψιθύρισεν ὁ Γούης Βωτροῦ, ὅστις οὐδὲν ἄλλο παρετήρει εἰμὴ μόνον τὴν δεσποινίδα Μωγάρ.

Ἐξαισία ἦν καθ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τῆς λέξεως, μὲ τοὺς μεγάλους μέλανας ὀφθαλμούς τῆς τὸ ἀλαρπούς λευκότητος χροιά τῆς, τὰ ἐρυθρὰ καὶ μεδιωντὰ χεῖλη τῆς. Ἀγέρωχος κρεολοῦ καλλονῆς, ἐξημερωμένη διὰ παρισινής φυσιογνωμίας.

Διήλθεν ὡς οὐράνιος ὀπτασία, καὶ ὁπότε στηριζομένη ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ πατρός τῆς, ἀνέβη τὰς πρὸ τοῦ πυλῶνος βημιίδας, ψιθουρισμὸς θαυμασμοῦ ἐγένετο μετὰ τῶν περιέργων, τῶν ὑπὸ τὸ θελοσκεπές περιστυλον συνωθουμένων.

Ὁ κόμης Μωγάρ ἐφαίνετο νεάζων εἰσέτι. Εἶχε κυρτὸν μὲν τὸ σῶμα, ἀετώδη δὲ τὴν ρίνα καὶ ἀνεστραμμένον τὸν μύστακα. Τύπος σωματεφύλακος τῶν χρόνων τῆς Παλινορθώσεως, εἰ καὶ δὲν ἦν ἡλικίας δεικνυούσης ὅτι ὑπῆρτεσεν ἐν τῇ αὐτῇ τοῦ βασιλέως Κερόλου τοῦ 1'.

— Ἄν ἤμην εἰς τὴν θέσιν σου, ἐψιθύρισεν ὁ Βουσερώλ εἰς τὸ οὖς τοῦ ἐταίρου του, δὲν ἤθελον ἐπιθυμήσει τοιοῦτόν τινα πενθερόν. Ἡ συναναστροφή του δὲν πρέπει νὰ ἦναι πολὺ εὐάρεστος. Ἄς ἴδωμεν ὀλίγον τὸν εὐτυχῆ σύζυγον . . . Ἐ! τῇ ἀληθείᾳ, δὲν εἶναι ἀξιοκταφορόνητος. Τριακονταετῆς τὸ πολὺ . . . στάσις ἀξιωματικοῦ τῶν ἐπιτελῶν . . . ὀλίγον κεκμηκός, ἐπὶ παραδείγματι . . . Τίς εἶναι ἡ γραῖα αὕτη νηρηῖς, ἥτις ἐρχεται μετ' αὐτοῦ; Ἡ μήτηρ τοῦ; Ἐχει λοιπὸν μητέρα;

— Μῆτε μητέρα, μῆτε πατέρα. Δὲν γνωρίζουν οὐδένα συγγενῆ του.

— Εἶπε λοιπὸν καθερὰ ὅτι ὁ Μωγάρ ἐξέλεξεν ἕκθετον ὡς γαμβρόν του.

— Δὲν ἠξέριω περὶ τούτου τίποτε, ἀλλὰ

μόνον ὅτι ἐδάνεισε τὴν ἐξδεξιάν του, τὴν μαρκησίαν Πουϋγκαρά εἰς τὸν ἄνευ οἰκογενείας τοῦτον γαμβρόν. Ἄν ἡ σεβασμία γραῖα δὲν κατεδέχετο νὰ ἐπιβῆ ἐν τῇ ἀμάξῃ τοῦ μελλονύμφου, ὁ Ἐστελάν δὲν ἤθελεν ἔχει τινὰ, πρὸς ἣν νὰ δώσῃ τὸν βραχίονα πορευόμενος πρὸς τὴν ἀγίαν τράπεζαν.

— Καλὰ τὴν ἐπέτυχε, μὰ τὴν πίστιν μου! Ἡ μαρκησία σου αὕτη εἶναι ἀγδοηκοντούτις.

— Εἶναι ἡ καλλιτέρα γυνὴ τοῦ κόσμου. Μὲ ὑπεραγαπᾷ καὶ μὲ περιποιεῖτο ἰδιωζόντως ὁπότε μετέδκινον παρὰ τοῖς Μωγάρ' ἀνδ' ἐξῆρατο ἀπ' αὐτὴν. . . .

— Ἦθελες νυμφευθῆ τὴν ἀξίερατον νεάνιδα τὴν ἐπικλυομένην ἤδη κυρίαν Ἐστελάν, διότι ὑπανδρεύθη προχθὲς εἰς τὸ δημαρχεῖον. Ἀλλὰ πρέπει νὰ παρηγορήθῃς, διότι δὲν ἀπέριψες τὴν πρόσκλησιν τοῦ πατρὸς, ὅστις δὲν σ' ἐχθρεύεται, καὶ ἰδοὺ ἡ περίστασις ν' ἀποδείξῃ τὴν ὑποχώρησίν σου περιστάμενος εἰς τὴν εὐλογίαν τῶν γάμων, ἣτις πρόκειται νὰ δοθῇ πρὸς τὴν ἀπιστίαν σου καὶ τὴν ἀντεραστήν σου.

— ὦ! ὁ νυκὸς δὲν θὰ ἦναι πλήρης. Ὁ Μωγάρ' ὀλίγους ἔχει φίλους, καὶ ὁ Ἐστελάν οὐδένα. Ὡστε δυνάμεθα νὰ καθήσωμεν εἰς τὴν πρώτην σειράν τῶν ἐδρῶν, εἶπεν ὁ Βωτροῦ κατευθυνόμενος πρὸς τὴν πλαγίαν θύραν τὴν εἰς τὸν νάρθηκα φέρουσαν.

Ὁ Βουσερόλ τῷ ᾤθησε τὸν ἀγκῶνα λέγων αὐτῷ χρηλοφῶνως:

— Πρατήρησε λοιπὸν . . . ἐκεῖ, ἐμπρὸς μας . . . τὴν σφάνιν ἐκείνην . . . τὸ ἀνάστημα . . . ἤθελε τίς νομίζει ὅτι εἶναι . . .

— Ἡ Ἀντωνία, μὰ τὸ ναί . . . ἐνδεδυμένη ἀπλούστατα καὶ μὲ πυκνὴν καλύπτραν ἐπὶ τοῦ προσώπου . . . ἐγὼ ὅμως τὴν ἀναγνωρίζω μεταξὺ χιλίων, μάλιστα ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ταλαντεύσεως τῆς κεφαλῆς τῆς, ἣν ἀνασεύει ὡς ἵππος λίαν σφιγκτά χαλιωμένος. Τί διέβολον ἦλθεν ἐδῶ νὰ κάμῃ;

— Ἄν ἦλθε νὰ κάμῃ καμμίαν σκηνὴν εἰς

τὸν μελλόνυμφον, θὰ ἦτο νόστιμον.

— Ἐλα δά! αὐτὸς ὁ Ἐστελάν εἶναι ὄλιος ἄγνωστος εἰς τὸν κόσμον, ἔνθα διασκοπεύουσι. Δὲν γνωρίζει τὴν τρελλὴν αὐτὴν Ἀντωνίαν.

— Φίλε μου, δὲν πρέπει ν' ἀποφάνησαι περὶ οὐδενός. Ἡ Ἀντωνία διάγει ἀνεξήγητον ὑπαρξιν. Διετέλει εἰς πλήρη ἀνέχειαν μετὰ τὰς φθινοπωρινὰς ἵπποδρομίας. Τὰ ἐπιπλάτης εἶχον κατασχεθῆ, καὶ οἱ προμηθευταὶ τῆς ἐπαυσαν νὰ τῇ παρέχουσι πίστωσιν. Κατόπιον τούτων ἔρχεται τῶρα εἰς τὸ Δάσος ἐφ' ἀμάξις ὀκτώ ἐλατηρίων, συρμένης ὑπὸ ζεύγους ἀγγλονορμανδικῶν ἵππων, οἵτινες θὰ ἐστοίχισαν περὶ τὰς δώδεκα χιλιάδας. Ἀγοράζει εἰκάνες, ἐκθέτει ἐφ' ἑαυτῆς ἐν τῷ θεάτρῳ ὀρμαθούς ἀδελμάντων, καὶ οὐδεὶς γνωρίζει πῶθεν τῇ προέρχεται ὁ πλοῦτος οὗτος.

— Οὐχὶ ἀπὸ τὸν κύριον Ἐστελάν, σοὶ ἐγγυοῦμαι. Ὁ κ. Προυσεῶ, ὅστις συνέταξε τὸ συμβόλιον, μοὶ εἶπεν ὅτι δὲν ἔχει τριάκοντα χιλιάδων φράγκων εἰσοδήμα. Ἀλλ' ἂν ἀφήσωμεν τὴν Ἀντωνίαν καὶ τὰ ἀπόκρυφα τῆς. Ἐὰν ἐξακολουθῶμεν νὰ φλυαρῶμεν ἐδῶ, θ' ἀρχίσουν ἄνευ ἡμῶν.

Ὁ Βουσερόλ δὲν ἀντέτεινε καὶ εἰσῆλθον.

Οἱ μελλόνυμφοὶ ἐκάθηοντο ἤδη ἐνώπιον τοῦ ἐκ βυσσινοχοροῦ μεταξοπέτλου προσευχητηρίου. Ἀριστερόθεν, παρὰ τὴν θυγατέρα του, ὁ κόμης Μωγάρ' ἔστατο ὄρθιος· δεξιόθεν ἡ ἑβδομηκοντούτις μαρκησία Πουϋγκαρά, γορυκλιτοῦσα οὐχὶ μακρὰν τοῦ νυμφίου· οὗτοι κατεῖχον μόνον τὰς διὰ τὴν οἰκογενεῖαν ὠρισμένας ἐδρας.

Οἱ μεγαλοπρεπεῖς εὐταξίαι τῆς Ἀγ. Τριάδος δὲν εἶχον πιθανῶς ἰδῆ ποτὲ ἀνδράγουναν μὲ τόσων ὀλιγαριθμούς συγγενεῖς.

Οἱ προσκεκλημένοι ἄλλως τε ἦσαν ἐκ τῶν τῆς καλλιτέρας τάξεως. Ὁ κ. Μωγάρ' ἔξῃ λίαν μεμονωμένως, ἀλλ' ἀνῆκεν ἐκ γαυνετῆς εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν. Ἐν τῇ οἰκογενεῖα του συγκατελέγοντε ἄρισται ἀγγιστεῖαι

καὶ διετήρησε τὰς μετὰ τοῦ εὐγενούς προαστείου σχέσεις του. Οἱ πρεστωτῆτες δὲν ἦσαν μὲν πολλοὶ, ἀλλ' ὅμως ἐκλεκτοί.

Οἱ δύο νεανίαι δὲν ἐδυσκολεύθησαν νὰ εὐρωσι θέσιν παρὰ τὸν χορὸν τοῦ ναοῦ.

Καὶ αὐτοὶ ὡσαύτως εἶχον προσκληθῆ παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης· ὁ μὲν Βωτροῦ ἐν τῇ ἰδιότητι τοῦ ὡς ἀνεψιῶς ἀρχαίου συστρατιώτου τοῦ κ. Μωγάρ', ὁ δὲ Βουσερόλ ὡς φίλος τοῦ Βωτροῦ, ὅστις τὸν εἶχε παρουσιάσει παρὰ τῷ κόμητι, ὁπότε οὗτος εἰσέει ὑπεδέχετο.

Ἀλλ' ὁ μὲν Βουσερόλ ἦλθεν ἔνεκα ἀρχίως καὶ περιεργίας, ἐνῶ ὁ Βωτροῦ ἦλθε πρὸς ἐκπλήρωσιν ἀποχρόντως δυσχερέτου καθήκοντος.

Ὁ Βωτροῦ, ὅστις ἀπέτελει ἤδη τὴν κἀταστάσειν τῆς πατρικῆς κληρονομίας, περὶ πολλοῦ ἐποίητο τὴν διατήρησιν τῆς εὐνοίας τοῦ τινος, ὅν ἐπρόκειτό ποτε νὰ κληρονομήσῃ, καὶ ὁ θεὸς οὗτος, ὅστις κατέκει ἐν Ἀνδεγαυίᾳ, ἀπαύστως τῷ συνίστα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς του νὰ ἐπισκέπηται συνεχῶς τὸν κόμητα Μωγάρ', τὸν ἀρχαῖον ἐταῖρόν του ἐν τῷ πρώτῳ συντάγματι τῶν εὐζώνων τῆς Ἀφρικῆς.

Ὁ Βωτροῦ δὲν παρήκουσεν εἰς τὰς συστάσεις ταύτας, ὥστε κατήνησε νὰ ἐρωτευθῆ ἀρκετὰ σπουδαίως τῆς Μαγδαληνῆς Μωγάρ', ἣτις δὲν ἐράνη κατ' ἀρχὰς ἀναίσθητος εἰς τὰς φιλοφρονήσεις του.

Δυστυχῶς ὁ κόμης ποτὲ δὲν ἐνεθάρρυνε ταύτας. Ἀπεδέχθη μὲν καλῶς τὸν νεκρὸν εὐγενῆ, ἀλλὰ δὲν ἐμελέτα ποσῶς νὰ τῷ δώσῃ τὴν θυγατέρα του, καὶ τῷ ἐδῶσε σαφῶς νὰ ὑπονοήσῃ ὅτι ἄλλως ἔτρεπεν ἰδέας περὶ αὐτῆς.

Καὶ ὁ Γούης Βωτροῦ ἀφ' ἑτέρου, ὅπως παρηγορηθῆ ἐκ τῆς ἀποτυχῆς ταύτης, ἐπανελάβε τὴν προτέραν φορὰν τοῦ βίου του, ἣτις ἔραλλε ταχέως νὰ τὸν φέρῃ εἰς τὴν καταστροφήν.

Μικροῦ μολκαῦτα εἶδετο ὅπως καὶ αὐθις εἰσέλθῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν. Οἱ ὄρατοι τῆς Μαγδαληνῆς Μωγάρ' ὀφθαλμοὶ τὸν εἶχον μεταπίσει, καὶ οὐδενὸς ἄλλου ἐζήτητο ἢ ν' ἀπομακρυνθῆ ἀφ' οὗ πρώην ἐλάτρευεν. Ἀλλ' ἡμέραν τινὰ οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκεῖνοι ἀπεστράφησαν ἐξ αὐτοῦ, χωρὶς νὰ δυνηθῆ νὰ μαντεύσῃ τὸ αἴτιον τῆς τοιαύτης αἰνιδίου ψυχρότητος. Ἀκολούθως ὁ κ. Μωγάρ' ἀπεδήμησεν ὅπως διέβη τὸν χειμῶνα ἐν Πῶ, καὶ μετὰ τὴν ἐπ' ἀνόδον του δὲν ἤνοιξε πλέον τὰς αἰθούσας του. Πᾶρκατὰ δὲ φήμη διεδόθη ὅτι ἐπέτυχε σύζυγον διὰ τὴν Μαγδαληνὴν, ἄνδρα νέον εἰσέει καὶ ἱκανῶς πλούσιον, ἀλλὰ πάντη ἐν Παρίσιος ἀγνωστον, ὅπου μάλιστα εἶχε κατὰρθᾶσῃ μετὰ μακροχρόνιον ἐν Ἀμερικῇ διαμονήν.

Ἡ εἰδησίς αὕτη ἐφάνη παράδοξος, καὶ τὰ περὶ αὐτῆς σχόλια δὲν ὑστέρησαν. Ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ περίπτωσις ἦν κατὰλληλός διὰ νεάνιδα κεκτημένην μόνον διακοσίων χιλιάδων φράγκων ποσῆα, κατέληξεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Μωγάρ' γενομένη ἐκλογή ἦτο τὰ μάλα εὐεξήγητος.

Καὶ αὐτὸς ὁ δυστυχῆς Γούης Βωτροῦ συνεφώνε: ἐπίσης ὅτι ἡ θέσις του δὲν ἦν ἀρκούντως λιμπαρὰ, ὅπως ἐμφρῶν πατῆρ' δελεάσθῃ καὶ τὸν προσλάβῃ γαμβρόν του.

Ἦν μὲν ἀποφασισμένος, ἀλλ' ὁ γάμος οὐτος, ὅπως καὶ ἂν εἶχε, τὸν ἐθλίβε καίριως, καὶ ἐνονεῖται ὅτι δὲν πείσιστα ἐν αὐτῷ πρὸς ἀτομικὴν εὐφροσύνην του. Πρατήρηει μετὰ γοητικῶς τὴν μελλόνυμφον, ἐπάγωγος τέρην παρὰ ποτε ὑπὸ τὴν μακρὰν καλύπτραν τῆς καὶ τὸν ἐξ ἀνθέων πορτοκαλλέως στέφανόν τῆς.

Ὁ Βουσερόλ ἔλαττον ἐκείνου προκατελήμμενος· θεώρει τοὺς προσκεκλημένους, ἰδὼς δὲ τὰς προσκεκλημένας, ὡς ἐπίσης καὶ ἐκεῖνας, αἵτινες δὲν εἶχον ποσῶς προσκληθῆ. Προσεπάθητε καὶ πῶς ν' ἀνακαλύψῃ τὴν

Ἄντωνίαν, ἥ; ἡ ἐκεῖσε πικροῦσα εἰς ἰσχυρὰν ἐνέβαλλεν αὐτὸν ἀπορίαν, καὶ τὴν εἶδεν ἐστηρικμένην ἐπὶ κίονος ἐν ἀπομεμακρυσμένῃ πλευρᾷ τοῦ νάρθηκος, ἐν μέσῳ ὁμίλου θαλαμηπόλων· ἠδυνήθη δὲ νὰ ἐξακριβώσῃ ὅτι δὲν πκρίστω ποσῶς ἄψιν ἐγκαταλειφθείσης Ἄρι-ἀδνης μελετώσης πάταγον. Εἶχεν ἀνεγείρει τὴν καλύπτραν τῆς, καὶ ἡ φαίδρα αὐτῆς φυσιογνωμία καταδείκνυσεν ἀποχρώντως ὅτι περυσίκατο ἔνθα διασκεδάσῃ.

Ὁ Βουσερῶλ διέκρινεν ὡσαύτως ὅτι ἀντήλλαττε βλέμματι μετὰ τινος, καὶ ἐστράφη ὅπως ἴδῃ πρὸς ποῖον ἀπεινόντο τὰ σημεῖα τῆς γυναικὸς, ἀλλ' ὅπισθὲν τοῦ ἴσταντο μόνον πρόσωπα σοβαρὰ, ὧν ἡ στάσις οὐδεμίαν παρῆχεν ὑπόνοιαν φιλαρσεκείας· ἐπειδὴ δὲ τῆς Ἄντωνίας τὰ τεχνάσματα μετρίως τὸν ἐνδιέφερον, προσήλωσαν ἀλλαχοῦ τὴν προσοχήν.

Ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ εἶχαν ἀρχίσει. Ὁ λειτουργῶν ἱερεὺς ἀνεγίνωσκε τὰς ὑπὸ τῆς ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας καθιερωμένας εὐχὰς τῆς τελετῆς, καὶ οἱ μελλόνουμοι ἠκροάζοντο αὐτῶν μετὰ κατανύξεως.

Ὁ κόμης Μωγάρ περὶ τὴν θυγατέρα του, καὶ τὸ ἀρρενωπὸν πρόσωπόν του προέδιδεν ἰσχυροτάτην συγκίνησιν. Ἡ μαρκησία Πουγκκρῶ ἐφάνετο κατενθουσιασμένη ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως σπουδαίου καθήκοντος κατὰ τὸν γάμον τῆς προσφιλοῦς μικρᾶς ἐξαδέλφης τῆς.

— Πάντες ἐνταῦθα ἐκλάμπουσιν ὑπὸ τοσαύτης χαρᾶς, ὡς εἰ ἐκέρδησαν τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τοῦ γαλλο-ισπανικοῦ λαχείου, ἐσκέπτετο ὁ Βουσερῶλ. Ἀναντιρρήτως ὁ γάμος εἶναι ὡραία θεσμοθεσία.

Καθ' ἣν στιγμήν ἐξῆγε τὸ συμπέρασμα τοῦτο, εἶδε τὸν Φρεδὸκ ἐκεῖνον, ὃν εἶχε διακρίνει κατὰ τὴν ἐν τῷ ναφῷ εἰσοδόν του, καὶ ἡ θεία τοῦ ἀνθρώπου τούτου παρήλλαξεν ὀπωσοῦν τὴν ιδέαν του.

Ὁ κ. Φρεδὸκ ἦν ἀποσκληρυνθεὶς ἄγαμος,

καὶ μολανότι πλέον ἢ ἐξήκοντούτης, ἐφάνετο τοσοῦτον εὐχαριστημένος ἐκ τῆς τοιαύτης καταστάσεώς του, ὥστε ἤθελεν ἐκληρωθῆ ὡς σφοδρὸς κατορθώσας νὰ διαρρυθμίσῃ τὸν βίον του εἰς τρόπον καταστάντα αὐτὸν ἐντελῶς εὐτυχῆ.

Παρετῆρει τὸν νυμφίον μετὰ τῆς συμπαθοῦς περιεργείας ἀνθρώπου περικταμένου εἰς τὴν ἀναχώρησιν φίλου, ἐπιβιβαζομένου δι' ἀπομεμακρυσμένας χώρας, μηδεμίαν δ' αἰσθανομένου κλίσειν νὰ συναποδημήσῃ μετ' αὐτοῦ.

Ὅποτε αἱ μελλόνουμοι ἀντήλλαξαν τοὺς δακτυλίους των, καὶ ὁ ἱερεὺς ἐξήνεγκε τὸν ἱερὸν τύπον, τὸν συνενοῦντα αὐτοὺς ἐφ' ὄρου ζωῆς, μειδίαμα ἐπαφάνη ἀνά τὰ χεῖλη τοῦ γέροντος ἀγάμου, καὶ ἡ φυσιογνωμία του ἔλαβε δυσεξήγητον ἔκφρασιν.

— Φθονεῖ ἄρα γε τὴν εὐτυχίαν των, ἢ τοὺς περιγελά; ἠρώτησε χαμηλοφῶνως ὁ Βουσερῶλ τὸν ἐταῖρόν του.

— Οὐδέτερον τούτων, ἀπήντησεν ὁ Βωτροῦ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόνου. Ὁ Φρεδὸκ εἶναι φιλόσοφος συγκαταβατικός. Γινώσκει ὅτι αἱ συζυγικαὶ εὐτυχίαι δὲν εἶναι πάντοτε μακροχρόνιοι, ἀλλ' εὐχεται εἰλικρινῶς ὅπως αἱ τοῦ Ἐστελάν ᾄσιν ἀτελεύτητοι.

— Ἐγὼ νομίζω μᾶλλον ὅτι τὸν οἰκτεῖρει ἀναλαμβάνοντα τοσοῦτα κινδυνώδη ἐπιχειρήσιν. Ἀλλὰ παρατήρησε ἐκεῖ πέραν... πρὸ τῆς μικρᾶς θύρας... πλησιέστατα τοῦ χοροῦ.

— Τίνα; τὸν εὐταξίαν; εἶναι πολὺ μεγαλοπρεπῆς. Ὁμοιάζει στρατάρχην τῆς Γαλλίας....

— Ναί, ἀλλὰ σοὶ ὁμιλῶ περὶ τῶν τριῶν ἐκεῖνων ἀπεισιῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἐτοπαθετήθησαν ἐν τινι γωνίᾳ... Ἐὰν ὁ Ἐστελάν τοὺς προσεκάλεσε, φαίνεται ὅτι ὁ κύριος οὗτος κέκτηται πολὺ κακὰς γνωριμίας. Ὅποια πρόσωπα! ὅποια ἐνδυμασίαι!

— Μήπως φαντάζεσαι ὅτι μόνον προσκεκλημένοι ὑπάρχουσιν ἐδῶ; Ἡ ἐκκλησία εἶναι

ἀνοικτὴ εἰς πάντας. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι διήρχοντο ἐκ τοῦ δρόμου... εἶδον ὡραίας ἀμάξας σταθμευούσας... ἐνόησαν ὅτι πλούσιαι τις γάμος ἐτελεῖται, καὶ εἰσῆλθον διὰ νὰ περιεργασθῶσι τὴν νύμφην.

— Ὅχι, διότι παρατηροῦν μόνον τὸν γαμβρόν. Τὸν ἐξετάζουσι μετὰ μεγάλης προσηλώσεως.

— Δὲν ἠξέουρεις τί λέγεις, καὶ οἱ ἀδιάκοποι ψιθυρισμοὶ σου σκανδαλίζουσι τοὺς γείτονάς μας. Ἡ τελετὴ ἄρχεται. Προσπάθησε ὅθεν νὰ κρατήσῃς σεχυτὸν πρεπόντως, εἴτε ἀνδρὸν αἰσθάνησαι ἱκανὸς νὰ παύσῃς τὰς φλυαρίας σου, ὕπαγε νὰ μὲ περιμένῃς ἔξω εἰς τὴν πλατεῖαν. Κύτταξε! Ἰδοὺ ὁ Φρεδὸκ, ὅστις ἀποχωρεῖ ἠτύχως. Πράξε καὶ σὺ τὸ ἴδιον.

— Ἀλήθει, μὰ τὴν πίστιν μου! ἀναχωρεῖ ὁ ἀξιόλογος αὐτός Φρεδὸκ. Φαίνεται ὅτι εἶδεν ἀρκετά. Θὰ συνομολογήσῃ καὶ οὐ ὅτι ἔχει ἰδιαιτέρον ὄλως τρόπον συμπεριφορᾶς αὐτὸς ὁ κύριος. Ὅπόταν τις προσκληθῆ εἰς γάμον, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μὴ παραστῆ· ἀλλ' ἄπαξ ἐλθὼν ὀφείλει νὰ διαμείνῃ μέχρι τέλους. Καὶ ἐγὼ διαμένω, ἐπειδὴ εἶμαι ἄνθρωπος καλῶς ἀνατετραμμένος.

— Καλὰ! ἀλλὰ μὴν ὁμιλῆς πλέον, σὲ παρακαλῶ.

Ὁ Βουσερῶλ ἤδη ἠρκέσθη εἰς ταῦτα. Ἐξηκολούθει οὐχ ἤττον νὰ παρατηρῆ, ἀλλ' ἐπεφύλαττεν εἰς ἑαυτὸν τὰς ἐντυπώσεις του.

Τὴν γαμήλιον τελετὴν παρεκολούθησεν ἐπίσημος λειτουργία μετὰ μουσικῆς, καθ' ἣν ὁ Γούης Βωτροῦ ἔσχε τὸν καιρὸν νὰ σκεφθῆ περὶ τοῦ ὕφους, ὅπερ ἤθελεν ἀναλάβει παρῶν σιαζόμενος ἐν τῷ ἱεροφυλακείῳ.

Ἡ μετὰ τοῦ κ. Μωγάρ συνάντησις δὲν τὸν ἐδυσκόλευε τόσον. Ἐγίνωσκεν ὅτι ἤθελεν ἀπαλλαγῆ διὰ ταχείας ἐκφράσεως φιλικῶν προσηρήσεων. Δὲν ἠδύνατο πλέον ν' ἀπαιτήσῃ τὴν Μιγδαλινὴν εἰς γάμον. Ὁ κόμης ὅθεν οὐδεμίαν εἶχεν αἰτιολογίαν ὅπως τῷ παρενεχθῆ ψυχρῶς.

Ἀλλὰ νὰ διέλθῃ ἐν τῷ μέσῳ πλήθους ἀδιαφόρων, ἐνώπιον νεάνιδος, ἣν εἶχεν ἀγαπήσει, καὶ ἥτις ἤδη ἀνῆκεν εἰς ἄλλον, τὸ τοιοῦτον ἦν σκληρὸν, καὶ ὁ Γούης ἐσκέπτετο πῶς ἤθελεν ἐξαχθῆ τῆς ἐδυνηρᾶς ταύτης δοκιμασίας.

Προσπάθει νὰ σχηματίσῃ ἀπαθὲς τὸ πρόσωπόν του· ἀνεζήτηε ἐπίσης λέξιν ἀκούοντως αἰσθηματικὴν, ἵνα παροδικῶς ἐκφράσῃ πᾶν ὅ,τι ἠσθάνετο, λέξιν διήκουσαν μέχρι τῆς καρδίας τῆς γυναικὸς, καὶ ἀπαρέσκουσαν τῷ συζύγῳ. Ἀλλ' οὐδὲν ἐπετύγχανεν.

Αἱ τοιαῦται λέξεις δὲν ἔρχονται ἢ λίαν παρακαίρως, ὅποτε πλέον δὲν ὑπάρχει ἀρμοδιότης πρὸς ῥῆσιν.

Πλὴν τὸ ἐξωτερικόν του δὲν προέδιδε τὴν δυσχέρειαν, ἣν ἠσθάνετο, καὶ ἐφρόνει περὶ αὐτοῦ ὅτι ἦν ἀσφαλῆς ν' ἀντιέξῃ ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ.

Ἡ ὑπερηφάνεια ἦν ἐκ τῶν ἐλαττωμάτων τοῦ Βωτροῦ, εἴτε ἐκ τῶν προσόντων του. Ὁ παρισινὸς βίος δὲν τῷ ἔκαμψε τὸν χαρακτήρα, μολανότι διήλθεν αὐτὸν ὑπ' ἀπάσας τὰς ἐπόψεις, καὶ χωρὶς νὰ μεριμνήσῃ τὸ παράπαν περὶ τῶν συναναστροφῶν, ἐν αἷς οὗτος τὸν ἔριπτεν.

Ἦτο ὑποκειμένος εἰς πάσας τὰς ἀδυναμίας, ἀλλὰ διέμεινεν ἀγέρωχος.

Ἄλλως τε εἶχε λάβει τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν γαμηλίων ἐλπίδων του, καὶ ἀνελογίζετο νὰ μὴ μεριμνήσῃ πλέον περὶ τοῦ ζεύγους Ἐστελάν, ἀφοῦ προσφέρει αὐτοῖς κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὴν ὑποχρεωτικὴν πρόσρησίν του.

Ὅποτε ἡ κρίσιμος στιγμή ἐφθασεν, ὁ ἀπόβλητος ἐραστής τῆς δεσποινίδος Μωγάρ ἦν κἀτοχος πάσης τῆς ψυχραιμίας του, καὶ ἐπαρῆθη μετὰ θερραλέου βήματος πρὸς τὸ ἱεροφυλακείον, ὅπου οἱ νεόνυμοι εἶχον μέλις εἰσέλθει ὕπως δεχθῶσι τὰς εὐχὰς τῶν παρεστώτων.

Ὁ Βουσερῶλ προηγείτο τοῦ φίλου του,

καὶ ἤρξατο πάλιν νὰ φλυαρῇ.

— Πολὺ πανοῦργος εἶναι αὐτός, ὁ Φρεδὸκ, ἔλεγε διὰ χαμηλῆς φωνῆς· ἀπέφυγε τὸν τελικὸν θόρυβον. Εἶναι ὁμῶς περίεργον· δὲν ὑπάρχουν οὔτε πεντήκοντα προσκεκλημένοι εἰς τὸν ναὸν, καὶ ἐδῶ συνωθοῦνται ὅπως εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ θεάτρου ἔξοδον... Τῶντι ἐδῶ γίνεται πρώτη παράστασις... πρώτη καὶ μόνη... ἀλλ' ἡ συνώθησις αὕτη εἶναι ἀπρεπής, καὶ ἂν οἱ φρικώδεις ἐκεῖνοι φυλοβίοι, τοὺς ὁποίους πρὸ μικροῦ σοὶ ὑπέδειξα, ἦσαν ἀκόμη ἐδῶ, ἤθελον φοβηθῆ πολὺ διὰ τὸ ὠρολόγιόν μου. Ἀλλὰ δὲν τοὺς βλέπω πλέον. Ἀνεχώρησαν, φαίνεται, καὶ αὐτοί.. ὡς τὸν Φρεδὸκ.

Ὁ Βωτροῦ δὲν ἔλαβε τὸν κόπον νὰ προσέξῃ εἰς τὰς ἀνωρελίας ταύτας παρατήρησεις. Προητοιμάζετο νὰ διέλθῃ τὸν δύσκολον πόρον, καὶ ἐπεθύμει νὰ τελειώσῃ διὰ τῆς τελευταίας ταύτης ἐκδηλώσεως τῆς παρουσίας του.

Τὸ ἱεροφυλάκειον ἦν ἤδη πλήρες ὁπότε ἐν αὐτῷ ἀφίκετο, καὶ ἠδυνήθη διὰ τινὰ δευτερόλεπτα νὰ ἐξετάσῃ τοὺς νεονύμφους, πρὶν ἢ συναντηθῆ κατὰ πρόσωπον μετ' αὐτῶν.

Ὁ κ. Ἐστελὰν τῷ ἐφάνη ἥπτον περιχάρης παρ' ὅ,τι ἀπῆται ἡ περίστασις. Ἀνταπέδιδε μὲν φιλοφρόνως τὰς ἀποτεινομένας αὐτῷ προσήσεις, ἀλλ' οὐδὲν πλέον. Ἡ σύζυγός του ἀπεναντίας ὑπεμειδία εἰς πάντα προσερχόμενον, καὶ ἀφίνετο ν' ἀσπασθῆ ἀσμένως παρὰ τῶν νεανίδων καὶ τῶν ἐπικλήρων χηρῶν. Περὶ οὐδενὸς θεοκίως μετεμέλετο καὶ διέβλεπε ρόδιον τὸ μέλλον.

Ὁ Γούης ἀρκούντως ἐκπεπληγμένος καὶ οὐχ ἥπτον δυσηρεστημένος συναντῶν αὐτὴν τῶσφ εὐθυμον, ἀνέλαβε τὴν μεγαλειτέρην ἀδικορίαν του ὅπως τὴν πλησιάζῃ.

Ὁ Βουσερῶλ προσεκλίνετο ὁπότε οὗτος παρουσιάσθη.

— Ὁ κ. Βωτροῦ, ἀνεψιὸς τοῦ ἀρίστου νῶν φίλων τοῦ πατρός μου, εἶπεν ἀποτεινομένη πρὸς τὸν σύζυγόν της, διαμείναντα

φυχρὸν ὡς τὸν θόρυβον πόλον.

Ἡ κρουρὰ αὕτη ὑποδοχὴ προσέβλεπε κλιρῖως τὸν ἔσχατον τῶν Βωτροῦ. Ἐχαιρέτησε συντόμως καὶ διήλθε χωρὶς νὰ συναρθρώσῃ οὔτε μίαν κἀν λέξιν. Ἀλλ' ἐκρατήθη παρὰ τοῦ κόμητος, ἰσταμένου πλησίον τῆς θυγατρὸς του.

— Εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἔλευσίν σας, ἀγαπήτέ μοι Γούη, τῷ εἶπεν ὁ γέρον εὐγενῆς, θλίβων τὴν χεῖρά του. Ὁ θεὸς σας ὤφειλε νὰ πράξῃ ὡς ὑμεῖς.

Ὁ Βωτροῦ ἤνοιγε τὸ στόμα ὅπως ἀπαντήσῃ δεόντως πρὸς τὴν χαρίεσαν ταύτην ὑποδοχὴν, ὁπότε ἡ μαρκησία Πουϋγκιρῶ ἐπῆλθεν εἰς ἐπικουρίαν.

— Ναι, φίλτατόν μοι τέκνον, ἔκαμες πολὺ καλὰ νὰ ἔλθῃς, ἐπέφερεν, ἀλλ' ὁ θεὸς σου εἶναι ἀσύγγνωστος διαμμένων εἰς τὸ βάθος τῶν δασῶν του, ἐνῶ ὁ Μωγάρ ὑπανδρεύει τὴν Μαγδαληνὴν, καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ τῷ γράψῃς ὅτι τὸν θεωρῶ ὡς ἄρκτον... ὡς ἀγρι-άνθρωπον... ὡς χωρικὸν τῆς κάτω Μκίνης.

Πρὸς τὴν παράδοξον ταύτην χαριτολογίαν οὐδὲν ἄλλο ἠδυνήθη νὰ πράξῃ ἢ νὰ χαιρετήσῃ μετ' ἱκανῆς ἀδεξιότητος καὶ νὰ ἐξέλθῃ.

Ἐν τῷ νῶφ συνήντησε τὸν φίλον του, ὅστις παρέσυρεν αὐτὸν πρὸς τὸν μέγαν πυλῶνα. Ὁ Βουσερῶλ ἐπεθύμει νὰ παραστῆ εἰς τὴν ἀναχώρησιν τῆς συνοδείας, καὶ ἐτοποθετήθησαν κατὰ συνέπειαν παρὰ τὴν εἴσοδον τοῦ περιστύλου, ὁπότεν οἱ νεόνυμφοι ἐμελλον νὰ ἐπιβῶσι τῆς ἀμάξης.

Δίφρος καινουργῆς ἀνέμενεν αὐτοὺς, ἐφ' οὗ οὐδεὶς εἰσέτι εἶχε καθεσθῆ, καὶ ὅστις ἦν ἀριστούργημα φιλοκαλίας καὶ κομψότητος.

Ὀλίγον ὀπισθεῖν ἐστάθμευον τὰ ὄρτια ἐπίσης, ἀλλ' ἥπτον ἐπιδεικτικὰ ὄχηματὰ, τὰ κομίσαντα τὸ μὲν τὸν κ. Μωγάρ καὶ τὴν θυγατέρα του, τὸ δὲ τὸν Ἐστελὰν μετὰ τῆς γράχας μαρκησίας.

— Ἀγαθὴ τύχη! ἀνέκραζεν ὁ Βουσερῶλ, ἰδοὺ ἄνθρωποι ἐννοοῦντες τὰς ὑψηλὰς

συνηθείας. Γνωρίζουσιν ὅτι ἄπαξ συνενωθέντες οἱ σύζυγοι δέον νὰ ἔχωσιν ἰδιαίτην ἄμαξαν. Ὑποθέτω μάλιστα ὅτι, ὅπως ᾤσι κατὰ πάντα ἄνεπιληπτοι, θ' ἀναχωρήσωσιν ἀπόψε. Σύζυγος ἐκτιμῶν ἐκυτὸν ὀφείλει νὰ διέλθῃ τὸν τοῦ μέλιτος μῆνά του εἰς τὰ κτήματά του.

— Ὅπότεν ὁμῶς κέκτηται τριαῦτα, καὶ ὁ κ. Ἐστελὰν ἔχει μόνον εἰσοδήματα, ἀπῆντησε μετ' ἀκαταδεξίας ὁ Βωτροῦ. Εἰκάζω ὅτι θὰ μεταβῶσι κατ' ἀρχὰς πάντες παρὰ τῷ Μωγάρ, τοῦ ὁποίου μόλις ὀλίγα βήματα ἀπέχει ἡ οἰκία, καὶ φαίνεται ἀπ' ἐδῶ... ἡ μεγάλη ἐκείνη, ἢ εἰς τὴν εἴσοδον τῆς ὁδοῦ Ἀγ. Λαζάρου.

— Καλὰ! ἐννοῶ. Θὰ παρατελῆ τὸ πρόγευμα περὶ τὴν τετάρτην, καὶ ἀκολούθως ὁ Ἐστελὰν θὰ παραλάβῃ τὴν σύζυγόν του. Καὶ ποῦ κατοικεῖ;

— Δὲν γνωρίζω τίποτε, ἀλλ' οὔτε μὲ μέλει νὰ μάθω. Πηγαίνωμεν.

— Ὅχι, ὁμῶς πρὶν ἢ ἰδῶμεν διαβαίνουσαν τὴν πομπήν. Δὲν θὰ περιμείνωμεν ἐπὶ πολὺ. Ἀκούεις τὰς λόγχας τῶν εὐταξίων ἀντηχούσας ἐπὶ τῶν πλακῶν;

— Εἶδον ἀρκετά. Ἀναχωροῦμεν.

— Ἀμέσως. Παρατήρησε λοιπόν... ἐκεῖ, πλησιέστατα τῆς πύλης... ἕνα ἐκ τῶν τριῶν φυλοβίων, τοὺς ὁποίους εἶχομεν ἴδει πρότερον. Φαίνεται ὡς παραφυλάττων τοὺς νεονύμφους. Ποῦ εἶναι λοιπόν οἱ δύο ἄλλοι;... Ἀ! διακρίνω ἕνα ἰσταμένον εἰς τὸ μέσον τῆς πλατείας. Καὶ ὁ τρίτος δὲν θὰ ἦναι μακρὰν.

— Μ' ἐνοχλεῖς, Ἐγὼ πηγαίνω, εἶπεν ὁ Βωτροῦ στραφόμενος.

Ὁ Βουσερῶλ συνεκρέτησεν αὐτὸν ἐκ τοῦ βραχίονος, Ἡ Μαγδαληνὴ καὶ ὁ σύζυγός της ἐπεφάνοντο ἐπὶ τοῦ οὐδοῦ τῆς ἐκκλησίας, καὶ μ' ὄλας τὰς πρὸς ἀπελύτρωσιν καταβληθείσας προσπαθείας, ὁ δύστηνος Γούης ὑπέστη τὴν ἀδημονίαν νὰ παραστῆ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην σκηνὴν δράματος, ἐν ᾗ ἔ-

παιξεν ἀρκούντως οἰκτρὸν πρόσωπον.

Εἶδε τὸ εὐτυχὲς ζεύγος ἐπιβαῖνον τοῦ ἀπαστράπτοντος δίφρου, ὅστις διήλθεν ὡς μετέωρον· εἶδεν ἐπίσης τὸν κόμητα εἰσερχόμενον μόνον ἐν τῷ δευτέρῳ ὄχηματι, ὅπερ παρηκολούθησε τὸν πρῶτον. Παρέστη ὡσαύτως εἰς τὴν ἐπιβίβασιν τῆς μαρκησίας, τὴν ὁποίαν θεράπων ὑπεβοήθησε ν' ἀναβῆ ἐπὶ τοῦ τρίτου.

— Καὶ τώρα, ὅτε ἡ ἑορτὴ ἐτελείωσεν, ἐπανέλαβεν ὁ Βουσερῶλ, εἶμαι ἕτοιμος νὰ σὲ συνοδεύσω.

— Εὐχαριστῶ· σὲ ἀπαλλάττω τοῦ κόπου. Ἐχω ἐνασχόλησιν, προσέθετο ὁ Βωτροῦ μετ' ἀνυπομονησίας.

— Πηγαίνεις νὰ σκεφθῆς περὶ τῆς ἀστασίας τῶν νεανίδων. Ἐχει κάλλιστα· ἐγὼ σκοπεύω νὰ ὑπάγω πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς Ἀντωνίας, ἣν θὰ παρακαλέσω νὰ μοὶ ἐξηγήσῃ τὰ νέα μεγαλεῖά της. Ἀλλ' ἐλπίζω νὰ σ' ἐπανεύρω ἀπόψε εἰς τὰ Ἡλύσια. Ὁ καιρὸς εἶναι ἐξαισιος. Μοὶ φαίνεται ὅτι θὰ ὑπάγω εἰς τὸ Ἰπποδρόμιον, καὶ κατόπιν εἰς τὸν χορὸν τῆς Μαβίλλης. Ἰδοὺ! ἐμάντευσας· κατευθύνονται πάντες παρὰ τῷ Μωγάρ... δηλαδή ὅχι... δὲν ὑπάγει ἡ γραῖα κληροῦχος. Ἡ ἄμαξά της μεταφέρει αὐτὴν πρὸς τὸ προάστειον Ἀγ. Γερμανοῦ. Ἀλλ' ὁ δίφρος τῆς νύμφης διέρχεται τὴν μεγάλην θύραν, καὶ τὸ τοῦ εὐγενοῦς πατρός της ὄχημα θὰ παρακολουθήσῃ.

— Χαῖρε! ἀναχωρῶ, ἐκραζεν ὁ Βωτροῦ.

Καὶ ἔφυγε πρὸς τὴν Λευκὴν ὁδόν. Ὁ Βουσερῶλ εἶχε καλῶς ἴδει. Ὁ κόμητης εἰσῆρχετο εἰς τὸν οἶκόν του. Ἡ θυγάτηρ καὶ ὁ γαμβρός του ἀνέβαινον ἤδη τὴν κλίμακα, ὁπότε οὗτος κατήλθε τῆς ἀμάξης ἐπὶ τὸ εὐρύχωρον προαύλιον τῆς οἰκίας, ἐν ᾗ κατῴκει, οἰκίας ὠραίας καὶ νεοδημητῆ, ἧς κατεῖχεν ὀλόκληρον τὸ δεύτερον πάτωμα.

Ὁ δίφρος ἐπροχώρησεν ἐν τῇ αὐλῇ ὅπως στραφῆ. Καθ' ἣν στιγμὴν δὲ ὁ Μωγάρ ἐμελλε

νά θέση τὸν πόδα ἐπὶ τῆς πρώτης βαθμίδος ἵνα καταρθῆσθαι τοὺς νεονύμφους, εἶδε πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον κύριόν τινα, ὃν δὲν εἶχεν εἰσέτι παρὰ τῆς θύρας.

Τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐξήρχετο τοῦ οἰκίσκου τοῦ θυρωροῦ, καὶ ἐπροχώρει μὲ τὸν πῖλον ἀνά χειρὰς. Εἶχε κάλλιστον ἐξωτερικὸν, καὶ ὁ κόμης ἀπορῶν ἐπὶ τῆ προσπελάσει ἀγνώστου, ἔκρινεν εὐλογον νὰ μὴ διαβῆ πρὶν ἢ πληροφορηθῆ τί οὗτος προστίθετο νὰ τῷ εἴπῃ.

— Κύριε, κατήρξατο ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, εἶμαι ὑπάστυνός μου.

— Ἄ! εἶπεν ὁ κ. Μωγάρ ἀνορθῶν τὴν κεφαλὴν. Τί μὲ θέλετε;

— Ἐρχομαι νὰ ἐκπληρώσω λυπηρὰν ἐντολὴν. Εἶμαι κομιστὴς ἐντάλαμος συλλήψεως.

— Καὶ κατὰ τίνας, ἀν ἀγαπᾶτε; ἠρώτησεν ἐκπληκτὸς ὁ κόμης.

— Κατὰ τοῦ κ. Ἐστελάν, τοῦ γαμβροῦ σας, ἀπήντησεν ὁ ὑπάστυνός μου ταπεινῶν τὴν φωνήν.

— Ἐνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ γαμβροῦ μου! Θὰ ἦναι ἀστείμως ἀναντιρρήτως!

— Συγγνώμην κύριε· εἶναι δυστυχῶς λίαν σοβαρὸν. Δύναμαι νὰ σᾶς καταδείξω τὴν ἰδιότητα καὶ τὴν ἐντολὴν μου· ἀλλ' ἡ θέσις φαίνεται μοι ἤμιστα κατάλληλος ὅπως σᾶς πληροφορήσω περὶ τῆς δυσχεροῦς ταύτης ὑποθέσεως· ἀν εὐχρησθηθῆτε ὅμως ν' ἀναβῶμεν εἰς τὴν κατοικίαν σας, θέλομεν ἀποφύγει πᾶν σκάνδαλον. Τοῦτο ἀκριβῶς μοὶ συνιστῶσιν αἱ ὀδηγίαι μου, καὶ τὸ ὅποιον ἐπιθυμῶ τὰ μέγιστα.

Πρὸς τὴν εὐγενῆ μὲν, ἀλλὰ σταθερὰν ταύτην ἐκδήλωσιν, ὀλίγον ἔλειψεν ὁ κόμης νὰ παρρησιάζῃ· συνεκράτησεν ὅμως ἑαυτὸν, καὶ εἶπε μετὰ ξηροῦ τόνου:

— Περὶ τίνος ὁ κ. Ἐστελάν κατήγορεῖται; Περὶ πολιτικοῦ ἐγκλήματος, ὑποθέτω.

— Ὁχι, κύριε, ἀλλὰ περὶ προφανοῦς κλοπῆς.

— Κλοπῆς! Εἶναι παρὰ λόγον. Συμβαίνει βεβαίως παρρησιάζει πρόσωπου... εἶτε ὀνόματος.

— Διαβεβαιῶ ὑμῖν, κύριε, ὅτι πᾶσα ἀμφιβολία ἀποβαίνει ἀδύνατος. Θέλετε ὑμεῖς αὐτὸς τὸ ἀναγνωρίσει, ἀν εὐχρησθηθῆτε νὰ μ' ἀκούσητε.

Ὁ κόμης ἀμπεταλαντεύθη πρὸς στιγμὴν ἠσθάνετο μεγάλην διάθεσιν νὰ στείλῃ τὸν ὑπάστυνόν μου τοῦτον εἰς τὸν διάβολον. Ἄλλ' ὁ θυρωρὸς παρετήρει μακρόθεν τὴν σκηνὴν, ἠδύνατο δὲ ν' ἀκούσῃ καὶ τὴν συνδιάλεξιν, ἢν ἐπρόκειτο ν' ἀρχίσωσι, καὶ ἦτις ἐπρομηνύετο ζῶηρά.

— Ἐστὼ, εἶπεν ὁ κ. Μωγάρ. Εὐχρησθηθῆτε νὰ μ' ἀκολουθήσητε.

Καὶ ἤρξατο διασκεδῶν ἀνὰ τέσσαρας τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος. Ὅποτε ἀφίχθη εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας του, αὕτη εἶχε κλεισθῆ κατόπιν τῶν νεονύμφων.

— Ποῦ εἶναι ἡ θυγάτηρ μου; ἠρώτησεν τὸν ἀνοίξαντα θεράποντα.

— Ἡ κυρία μετέβη πρὸς ἀλλαγὴν στολῆς, ἀπήντησεν ὁ ὑπηρέτης ὑποβλέπων λαθραίως τὸν μελκνεύμονα ἄνδρα, ὅστις συνώδευε τὸν κύριόν του.

Καὶ προσέθετο:

— Ὁ κ. Ἐστελάν περιμένει τὸν κ. κόμητα εἰς τὴν αἴθουσαν.

— Καλὰ! Εἶπέ τον ὅτι θὰ ὑπάγω πρὸς συνάντησίν του μετ' ὀλίγας στιγμῆς, καὶ ἐπίστρεψε ἐδῶ κατόπιν. Ἄν κανεὶς παρουσιάσθῃ διὰ νὰ μὲ ἴδῃ, δὲν θὰ τὸν δεχθῆς. Δὲν εἶμαι ἐδῶ διὰ κανένα, ἤκουσε καλά; Ἀπεράσωμεν εἰς τὸ σπουδαστήριόν μου, ἐπανελάθην ὁ κ. Μωγάρ ἀποτεινόμενος τῷ ὑπάστυνόν μου.

Οὗτος δ' εἰσῆλθεν, ἀφοῦ ἐβεβαιώθη δι' ἐνόος βλέμματος ὅτι ἡ κατοικία μίαν μόνον εἶχεν ἐξοδον, ἀνοικομένην ἐπὶ τοῦ διαζώματος τῆς κλίμακος.

Τὸ δωμάτιον, ἐν ᾧ ὁ κόμης εἰσῆλθεν αὐτὸν ἐφωτίζετο διὰ δύο παρὰθύρων ὁλοκάτων ἐ-

πὶ τὴν πλατεῖαν, σχεδὸν ἀπέκλυε τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγ. Τριάδος, καὶ ἦν σοβαρῶς συνεσκευασμένον· ἔδραυ δερματοσκεπτεῖς, βιβλιοθήκη ἐκ ξύλου δρυὸς, τράπεζα ἐβένινος, κεκοσμημένη διὰ χιλκίων γραμμῶν, τρεῖς ἢ τέσσαρες εἰκόνες παριστάνουσαι στρατιωτικὰς σκηνάς, καὶ πανοπλία συνισταμένη ἀπλῶς ἐκ νεωτέρων ὄπλων ἀπήρτιζον πάντα τὰ ἐπιπλα.

Οὔτε ἡ ἐλαχίστη ἰαπωνικὴ σπάθη, οὔτε κημὶξ ἀχρηστος πολυτέλεια περιεργείας ἢ ἀξίας. Κατενόει τις ἀμέσως ὅτι εὐρίσκειτο παρ' ἀρχαίῳ στρατιωτικῷ, μὴδὲν μεριμνῶντι περὶ τῶν ματαιοτήτων τοῦ συρμοῦ.

— Κύριε, κατήρξατο ὁ ὑπάστυνός μου, νομίζω ὅτι ὄφειλω ἐν πρώτοις νὰ σᾶς προειδοποιήσω ὅτι ἀστυνομικοὶ φύλακες ἐπιτηροῦν τὴν οἰκίαν, καὶ ὅτι, ἀν ὁ γαμβρός σας παρρησιάζετο ἐν τῇ ὁδῷ, ἤθελε πάραυτα συλληφθῆ. Τὸ τοιοῦτον ἠθέλει εἰσθαι λίαν λυπηρὸν, διότι θὰ προκαλέσῃ σκάνδαλον, ἐνῶ ἀν, ἀφοῦ μ' ἀκούσητε, τὸν παρρησιάζετε νὰ μ' ἀκολουθήσῃ, τὰ πάντα θὰ γείνωσιν ἀθροῦσως.

— Ὁ γαμβρός μου δὲν θὰ ζητήσῃ πόσως νὰ δραπετεύσῃ, εἶπεν ὁ κόμης μετ' ἀκαταδεξίας. Ἄνηρ οὐδὲν ἔχων τὸ ἐπιλήψιμον δὲν φεύγει ὡς κλέπτης. Τώρα δὲ ὁμιλήσατε. Προτίθεμαι νὰ σᾶς ἀκούσω, ἀλλὰ παρὰ καλῶ νὰ ἦσθε σύντομος.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ.

* Οἰκογενειάρχης, ὅστις δὲν ἐλπίζει ν' ἀφῆσθαι μετὰ τὸν θάνατόν σου, ἢ μικρὰν τινα καὶ ἀνεπαρκῆ περιουσίαν εἰς τὰ τέκνα σου, εἴαν τις δεικνύων σοὶ οἰκίαν καλῶς ἐκτισμένην, ἐν κεντρικῇ ὁδῷ καὶ φέρουσαν εἰσόδημά τι, σοὶ ἔλεγε:

— Ἐπεθύμεις νὰ κληροδοτήσῃς τὴν οἰκίαν ταύτην εἰς τὰ τέκνα σου;

— Πολὺ μάλιστα· εἴαν ἦμην εἰς θέσιν νὰ τὴν πληρώσω· θὰ ἀπέκρινετο.

— Ἐάν δὲν σοὶ ἀπῆτων νὰ πληρώσῃς τὴν ἀξίαν τῆς, ἀλλὰ μόνον τὸν τόκον, τόκον ἀνάλογον τῆς ἡλικίας, ἢν ἔχεις σήμερον· ἐπὶ παρὰδείγματι: Ὀλιγώτερον τῶν 2 1)2 τοῖς ἑκατὸν ἐάν ἦτο τριακόντουτής, ὀλιγώτερον τῶν 3 0)0 εἰς ἡλικίαν 35 ἐτῶν, 3 1)2 0)0 ἐάν τεσσαρκακονταετής, 4 1)2 0)0 ἐάν πλησιάζῃς τὸ πεντηκιστὸν ἔτος καὶ 7 1)2 0)0 ἐάν ἦσαι ἑξηκονταετής;

— Ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους βεβαίως θὰ ἔκαμα τὴν θυσίαν ταύτην, καίτοι ἐν στενοχωρίᾳ· ἀλλὰ θὰ ἐπῆρχετο ἀναμφιδύτως στιγμὴ, καθ' ἣν θὰ ὄφειλον νὰ πληρώσω ἐγὼ ἢ τὰ τέκνα μου τὸ κεφάλαιον.

— Οὐδέποτε! οὔτε σὺ, οὔτε τὰ τέκνα σου.

— Ἄλλ' ἐάν ἀπέθνησκον προῶτως;

— Ἡ ὀφειλὴ σου θὰ ἐσβένυτο μετὰ τῆς ζωῆς σου, τὰ δὲ τέκνα σου θὰ ἐγίνοντο κτηματίαι ἄνευ ὀβολοῦ.

— Καὶ εἰς περίστασιν, καθ' ἣν δὲν θὰ εἶχον πληρώσει ἢ ἐπὶ τρία μόνον ἢ τέσσαρα ἔτη;

— Καὶ εἰς περίστασιν, καθ' ἣν θὰ ἐπλήρωνες τόκον ἐπὶ ἐν μόνον ἔτος. Ἐάν δὲ σοὶ ἐπῆρχετο συμβᾶν τι ἀπρόοπτον τὴν ἐπαύριον τῆς συνομολογήσεως τοῦ συμβολαίου, τὸ συμβόλαιον θὰ εἶχε πλήρη τὴν ἰσχύν του.

— Καὶ ἐάν ἔζων ἐπὶ πολὺ, ὅπως δύναμαι νὰ ἐλπίζω;

— Ἐφ' ὅσον καὶ ἀν ζήσης, ἐλεύσεται ἡμέρα, καθ' ἣν ἀντὶ νὰ πληρώνης τόκους, ἀπεναντίας θὰ λαμβάνῃς τοιοῦτους.

— Ἐπεθύμουν νὰ ἔχῃ οὕτως.

— Οὕτως ἔχει. Μὲ τὴν διαφορὰν ὅτ ἀντὶ οἰκίας, ἦτις ὅσον καλῶς καὶ στερεῶς ἀν ἦτο ἐκτισμένη, θὰ διέτρεχε τὸν κίνδυνον τῆς πυρκαϊᾶς ἢ τῆς καταρρεύσεως, ὑπόθεσις κεφάλαιόν τι ἐξ 20,000 φράγκων, ἢ καὶ πλεον τούτου, ἀναλόγως τῆς ἐτησίας δαπάνης, ἢν θὰ εὐχρησθῆσο ν' ἀφιεροῖς εἰς τὸν καταρ-

τισμόν ενός κληροδοτήματος.

Τοιοῦτος εἶναι ὁ μηχανισμὸς τῆς ἀσφαλείας ἐπὶ τῆς ζωῆς, ἐφαρμόσιμος εἰς τὰς κατωτάτας καὶ ἀνωτάτας τάξεις τῆς κοινωνίας.

— Ἐπὶ χιλίων οἰκιῶν, καλῶς ἢ κακῶς ἐκτισμένων, πόσαι δύνανται νὰ διαφύγωσι τὴν πυρκαϊάν;

— Ἐννεακόσιοι ἐξήκοντα τουλάχιστον.

— Ἐπὶ χιλίων ἀνθρώπων ρωμαλέων πόσοι δύνανται νὰ διαφύγωσι τὸν θάνατον;

— Οὐδείς!

— Ἴνα τί λοιπὸν ἀσφαλιζετε τὴν οἰκίαν σας, καὶ δὲν ἀσφαλιζετε τὴν ζωὴν σας, ἥτις εἶναι πολυτιμωτέρα καὶ μᾶλλον ἐκτεθειμένη;

**Η ΜΕΓΙΣΤΗ
ΤΩΝ ΕΝ ΕΥΡΩΠΗ ΦΥΛΑΚΩΝ.**

Ἡ κατ' αὐτὰς ἐν Βερολίῳ ἀποπερατωθεῖσα φυλακὴ, εἰς ἣν μετηνέχθησαν πάντες οἱ ὑπόδιοι, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες, εἶναι ἡ μέγιστη τῶν ἐν Εὐρώπῃ φυλακῶν. Ἀποτελεῖται δὲ ἐκ κτιρίων ἑξ. Ἡ τῶν ἀνδρῶν φυλακὴ εἶναι τετραώροφος, καὶ ἔχει 732 μικρὰ δωμάτια, διάφορα μεγάλα, ἱκανὰ νὰ περιλάβωσι περὶ τοὺς 195 ἀνθρώπους, τεσσαράκοντα δωμάτια διὰ τοὺς φύλακας, καὶ θέσεις ὅπως κοιμηθῶσι καὶ ἄλλοι 118 ὑπάλληλοι. Ἐν ἑκάστῳ δωματίῳ ὑπάρχει παράθυρον εἰς ὕψος δέκα ποδῶν καὶ τὰ ἐπιπλα ἀπαρτίζονται ἐκ μιᾶς κλίνης, ἐνὸς καθίσματος προσηλωμένου εἰς τὸν τοῖχον, καὶ ἐνὸς νιπτῆρος.

Ἐπάρχει ὡσαύτως ἠλεκτρικὸς κώδων, ἀποθήκη καὶ φωταερίου ἄνωθι μικρᾶς τινας τραπέζης. Οἱ ὑπόδιοι δύνανται, ἐὰν θέλωσι, ν' ἀναγινώσκωσιν ἢ νὰ γράφωσι καθ' ὅλην τὴν νύκτα. Ἐπὶ τοῦ ἰσογείου πατώματος ὑπάρχουσιν εἴκοσι καὶ καὶ ἑξὶ δωμάτια διὰ τοὺς ἐπὶ φόνῳ κατηγορουμένους, ἢ ἐκεῖνους οἵτινες εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν τῶν ἐγκληματιῶν τάξιν· ἐντοῦτοις δὲ αἱ κλῖναι εἶναι κατεσκευασμέναι ἐκ σανίδων. Ἐν τῷ ὑπογίῳ ὑπάρχουσιν ἑξὶ δωμάτια διὰ τοὺς ἐνόχους πειθαρχικῶν παραβάσεων· ἐν δὲ τῷ τοῦ νοσοκομείου περιβόλῳ ὑπάρχουσιν ἐννέα δωμάτια, δι' ὑπόδικους ἀνήκοντας εἰς τὰς ἀνωτέρας τῆς κοινωνίας τάξεις, μετὰ τινας πολυτελεῖς ἡυπερπισμένα. Ἐπάρχουσιν ὡσαύτως δύο ἢ τρεῖς σειραὶ δωματίων διὰ τοὺς ἀπάρους, οἵτινες πρόκειται νὰ δικασθῶσι διὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα, καὶ εἰς οὓς ἐπιτρέπεται νὰ θέσωσιν ἐν αὐτοῖς ἐπιπλα τῆς ἐκλογῆς αὐτῶν. Τὰ μαγειρεῖον, τὰ λουτρὰ καὶ αἱ θερμάστραι εὐρίσκονται ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ οἰκοδομήματος, ὅπερ εἶναι ἐκ σιδήρου, εἶναι οὕτω κατεσκευασμένον, ὥστε σχηματίζει μεγάλην ἐν τῷ κέντρῳ αἵθουσαν, φθάνουσαν μέχρι τῆς ὀροφῆς. Ἡ φυλακὴ συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ δικαστηρίου διὰ τηλεφώνου, οὕτως ὥστε αἱ μέλλοντες νὰ δικασθῶσι στέλλονται εἰς αὐτὸ κατὰ τὴν κατάλληλον στιγμὴν. Ἡ φυλακὴ τῶν γυναικῶν περιλαμβάνει 70 δωμάτια, καὶ 15 μεγάλους θαλάμους· ὑπάρχει δὲ ἱκανὸς χώρος διὰ 220 γυναῖκας. Τὰ ὑπνωτήρια εἶναι χωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων, μετὰ προσοχῆς κλειόμενα κατὰ τὴν νύκτα· ὑπάρχουσι δὲ 2 ἢ 3 μεγάλα ἐργαστήρια, ἐν οἷς χρησιμοποιοῦνται αἱ γυναῖκες κατὰ τὴν ἡμέραν ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν γυναικῶν. Ὡς καὶ ἐν τῇ τῶν ἀνδρῶν φυλακῇ, εὐρὺς ὑπάρχει χώρος δι' ἀσκήσεις, πρὸς δὲ μία Ἐκκλησία δι' ἑκαστον τῶν φύλων.

ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΑ ΛΕΙΨΑΝΑ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα δύο ἔτη ὁ ταγματάρχης Powell, ἐθνολόγος τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, πολλὰς ἐξετέλεσεν ἀνασκαφὰς ἐν ταῖς δυτικαῖς Πολιτεῖαις πρὸς ἀνεύρεσιν προϊστορικῶν λειψάνων τῶν ἀρχαίων φυλῶν Pueblo. Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν τούτων ἀπέβησαν πολὺ μείζονα καὶ αὐτῶν τῶν αἰσιοδοξοτάτων προσδοκιῶν. Ὁ συνεργάτης τοῦ Powell συνταγματάρχης Ἰάκωβος Steenenson ἐπεσκέψατο τὰς ἀπομεμονωμένας Ἰνδικὰς φυλάς, αἵτινες εἰσέτι κατοικοῦσιν ἐν τισὶ μέρεσι τοῦ Νέου Μεξικῶ, καὶ αἱ γινόμεναι συλλογαὶ πραγμάτων τῆς τε ἀρχαίας καὶ τῆς νεωτέρας ἐποχῆς εἶναι πληθέστεραι καὶ πληρέστεραι πάσης ἄλλης μέχρι τοῦδε γενομένης. Ἀρχαία τις φυλὴ ἀνομαζομένη Zuni φέρει ἀναλλοίωτον τὸν ἀρχέτυπον αὐτῆς χαρακτήρα. Κατοικεῖ ἐν λιθοκτίστοις οἰκίαις, τῆς μιᾶς ὠκοδομημένης ἐπὶ τῆς ἄλλης. Οἱ Zunians κατασκευάζουσιν ὠραῖα προϊόντα κεραμικῆς οὐδεμίαν ἔχοντα σχέσιν πρὸς τὰ ἐν πεπολιτισμέναις χώραις παραγόμενα, καὶ καθωραρίζουσιν αὐτὰ διὰ πολλῶν ἀντικειμένων. Αἱ ἐν ταῖς περιχώραις ἀρχαιότητες εἶναι πάμπολλοι, καλύπτουσιν ἑκατοστύας ὅλας μιλλίων, καὶ ἀποδεικνύουσιν ὅτι ὁ πληθυσμὸς τοῦ μέρους ἐκεῖνου ἀπετελεῖτο ποτε ὑπὸ πολλῶν ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Ἡ ὑπὸ τοῦ Steenenson γενομένη συλλογὴ περιλαμβάνει πολλὰς χιλιάδας πηλίνων ἀγγείων τῆς νεωτέρας ἐποχῆς, λιθίνων ἐργαλείων, κοσμημάτων χρησίμων διὰ τὰς τελετὰς, ὡς καὶ ἀναρίθμητα προϊστορικὰ λείψανα. Αἱ ἐρευναι αὐταὶ ἐξηκολούθησαν καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος· κατὰ τοὺς τελευταίους δὲ 3 ἢ 4 μῆνας ἐγένοντο αἱ σπουδαίωταται ἀνακαλύψεις.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ.

Ὁ μεγαλειότερος καταρράκτης τοῦ κόσμου

εἶναι ὁ τοῦ Νιχαρά. Τὸ μεγαλειότερον σπήλαιον τοῦ κόσμου εἶναι τὸ τῆς Κεντούκης τῆς βορείου Ἀμερικῆς, ἐνθα δύναται τις νὰ ταξιδεύσῃ ἐπὶ ποταμοῦ ὑπογείου καὶ ν' ἀλειύσῃ ἀομμάτους ἰχθύας. Ὁ μεγαλειότερος ποταμὸς τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Μισσισίππη, ἔχων μῆκος 4,100 μιλλίων. Ἡ μέγιστη κοιλὰς τοῦ κόσμου εἶναι ἡ τοῦ Μισσισίππη, καλύπτουσα 500,000 τετραγωνικῶν μιλλίων ἐπιφάνειαν. Ἡ μεγαλειτέρα λίμνη τοῦ κόσμου εἶναι ἡ Superior τῆς βορείου Ἀμερικῆς, ἔχουσα 450 μιλλίων μῆκος. Ἡ μέγιστη φυσικὴ γέφυρα τοῦ κόσμου εἶναι εἰς Βιργινίαν, ἐκτεινομένη ἐπὶ χάσματος 80 ποδῶν πλάτους, καὶ 250 βάθους. Ὁ μέγιστος στερεὸς ὄγκος σιδήρου τοῦ κόσμου εἶναι τὸ σιδηροῦν ὄρος τοῦ Μισσοῦρκ, ἔχων 350 ποδῶν ὕψος καὶ δύο μιλλίων περιφέρειαν. Ὁ μεγαλειότερος σιδηρόδρομος εἶναι ὁ κεντρικὸς τῆς ἐπαρχίας Ἰλλενόις, ἔχων μῆκος 734 μιλλίων, καὶ διὰ τὸν ὅποιον ἐδαπανήθησαν 45 καταμμύρια δολλάρια ἢ 100 περίπου ἑκατομμ. φράγκων.

Ῥάπτως τις ἔστειλεν εἰς τὸν πελάτην του, κ. Δ. τὸν λογαριασμὸν συνοδεύσας μετὰ τὴν ἐξῆς σημείωσιν: α Κύριε, ὁ λογαριασμὸς σας στέκεται, εἶναι τώρα τόσος καιρὸς· διατὶ δὲν τὸν ἐξοφλεῖτε; β Ὁ δὲ ἀνταπάντησεν οὕτω: α Κύριε, λυποῦμαι ὅτι ὁ λογαριασμὸς μου στέκεται· εἰπήτέ τον, παρακαλῶ, νὰ καθίσῃ.

Χωρικός τις ἐζήτην ν' ἀγοράσῃ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὸν χάρτην τῆς Γαλλίας. Ὁ υἱὸς θέλων νὰ θεβαιωθῇ περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ χάρτου, τὸν ὅποιον τοῖς ἐπαρουσίασεν ὁ βελισσιώλης, ἐζήτην τὴν Μόσχαν ἐπ' αὐ-

τοῦ καὶ ἐξέφραζε τὴν ἀπορίαν του, διότι δὲν τὴν εὗρισκον. Ὁ βιβλιοπώλης ἐμειδία, ὁ δὲ πατὴρ τοῦ νέου σκεφθεὶς ὀλίγον εἶπε: « Πῶς εἶναι δυνατὸν, υἱέ μου, νὰ ζητῆς ἐπὶ τοῦ χάρτου τὴν Μόσχαν; ἐλησμόνησες ὅτι αὐτὴ ἐκάνη εἰς τὰ 1842; »

Ἵππρέτης τις ἠρώτησε τὸν κύριόν του διὰ τὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἤλειφε τὴν κεφαλὴν του μὲ πομάδαν. — « Διὰ νὰ φυλάξω τὰ μαλιά μου τὰ ὁποῖα ἤρχισαν νὰ πίπτουν. »

Τὴν ἐπιούσαν τὸ περιέχον τὴν πομάδαν ἀγγεῖον ἐγένετο ἄφαντον ἐκ τοῦ κωμοτηρίου τοῦ κυρίου, ὅστις μαθὼν ὅτι ὁ Ἵππρέτης τοῦ ἔλαβεν αὐτὸ, τὸν ἠρώτησε τί τὸ ἔκκαμεν. — « Ἦλειψα παλαιὰν τινα γούρναν, τῆς ὁποίας ἤρχισαν νὰ πίπτουν αἱ τρίχες, » ἀπήντησεν ἀφελῶς ὁ Ἵππρέτης.

» Ἐν τινι συναναστροφῇ ὠμίλου περὶ τῆς μετεμψυχώσεως· οἰκονομολόγος δὲ τις, θέλων νὰ πωλήσῃ εὐφυΐαν, « ἐνθυμοῦμαι εἶπεν, ὅτι ἤμην ὁ χρυσοῦς βοῦς — Δὲν ἐχάσατε εἰμὴ τὸ χρῶμα » τῷ ἀπήντησεν εἰς τῶν παρευρισκομένων.

Ἄστυς τις, ἐρωτηθεὶς ποία ὄρα εἶναι, ἀπεκρίθη: « Σχεδὸν οὐδεμία. — Καὶ πῶς τοῦτο; — Διότι δὲν εἶνε ἀκόμη μία. »

Ἡρώτησαν εὐήθη τινα, ἐπανελθόντα ἐκ τοῦ θεάτρου, ποῖον δρᾶμα εἶχον παραστήσει « ὅταν ἐπῆγα εἰς τὸ θέατρον, ἀπήντησεν οὗτος, τόσον πολὺ ἔβρεχεν, ὥστε δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀναγνώσω τὸ πρόγραμμα. »

Τοκογλύφος τις ἔπνεε τὰ λοίσθια· ὅτε δὲ, ἐλθὼν ὁ ἱερεὺς, τῷ ἔβαλεν εἰς τὴν χεῖρα ἀργυροῦν σταυρὸν, « εἶναι πολὺ ἐλαφρὸς ἔκραξεν· ἀδύνατον νὰ δανείσω πλείοτερον τῶν πεντήκοντα φράγκων μὲ αὐτὸ τὸ ἐνέχυρον. »

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ.

A.'

Τὸ ὕδωρ δὲν σβύνει τὸ πῦρ ἐπὶ γῆς;

Δὲν εἶναι καὶ τοῦτο τῆς φύσεως νόμος;

Τὸ ὕδωρ;...περιέργον, φίλε, καὶ ἡμῶς

μὲ καίει, μ' ἀνάπτει, καὶ μὴν ἐκπλαγῆς.

B.'

Τί τὸ μακρότατον καὶ κοντότατον ὄλων τῶν τοῦ κόσμου πραγμάτων, τὸ ταχύτατον καὶ ἀργότατον, τὸ μᾶλλον διαιρετὸν καὶ τὸ μᾶλλον ἐκτεταμένον, τὸ μᾶλλον ἀμελούμενον καὶ τὸ μᾶλλον ἐπιθυμούμενον;

ΠΡΟΒΛΗΜΑ A.'

Ἐχων τις δύο βαλάντια εἶπεν: ἂν μεταβιβάσω ἐκ τοῦ πρώτου εἰς τὸ δεύτερον 16 γρόσια, τὸ ἐμπεριεχόμενον τούτου θὰ ᾔηται διπλάσιον τοῦ πρώτου, ἂν πράξω ὅμως τὸ ἐναντίον, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τοῖς βαλαντίοις γροσίων θέλει εὑρεθῆ ὁ αὐτός. Πόσα γρόσια περιεῖχεν ἕκαστον βαλάντιον;

ΔΟΓΟΓΡΙΦΟΣ A.'

1 οἱ δρῶ τίτου πρόσω! ποὺς οὐ; φ' ἄγοι τ' ὄναρ τῶν σ' οὐ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΙΑΝ.

Θέλετε νὰ καθαρίσητε τὸν ὑπὸ ἐλαίου κηλιδωθέντα χάρτην; Θέσατε τὸν κηλιδωθέντα χάρτην ἐπὶ στυποχάρτου καὶ σπογγίσατε τὰς κηλίδας μὲ τεμάχιον βάμβακος, βεβρεγμένον εἰς αἰθέρα ἢ μᾶλλον εἰς βενζίνην. Ἄμα στεγνώσει ὁ χάρτης θέλει ἐπανέλθει εἰς τὴν πρώτην αὐτοῦ καθαριότητα.